DAYANIŞMA

Demokrasi Güçlerinin Birliği İçin İleri!

● CUNTA'YA KARŞI ULUSLARARASI ANTİ-FAŞİST DAYANIŞMA GÜÇLENİYOR. ● İSVİÇRE'DE TÜRKİYE'Lİ VE ŞİLİ'Lİ DEMOKRATİK GÜÇLER ORTAK EYLEMLER DÜZENLEDİLER. ● F.ALMANYA'DA YÜRÜYÜŞ VE MİTİNGLER YAPILIYOR. ● DİSK VE TÖB-DER YÖNETİCİLERİ ORTAK PROTESTO BİLDİRİSİ YAYINLADI. ● İSVEÇ ÖĞRETMEN-MEMUR SENDİKASI ÖNCÜLÜĞÜNDEKİ MİTİNGİ SDP VE KOMÜNİST PARTİLER DESTEKLİYOR. ● PARİS VE LONDRA'DA EYLEMLER DÜZENLENDİ.

CUNTA PROTESTO EDİLİYOR

İSVİÇRE'DE TÜRKİYE'Lİ VE ŞİLİ'Lİ DEMOKRASİ GÜÇLERİ ULUSLARARASI DAYANIŞMANIN SEÇKİN BİR ÖRNEĞİNİ VERDİLER

İsviçre'deki Türkiye'li ve Şili'li işçi sınıfı devrimcileri İsviçre işçi sınıfının partisiyle birlikte 8 yıllık faşist Pinochet cuntası ile bir yıllık faşist Evren cuntasını ortak eylemlerle protesto edecekler.

İsviçre'de düzenlenen eylemlerin birincisi Pinochet darbesinin yıldönümüne rastlayan 11 Eylül'de Zürich-Volkshaus'da olacak.Esas konuşmayı Şili temsilcisinin yapacağı bu kapalı salon toplantısında Türkiye demokratik güçleri adına kısa bir konuşma sunulacak. Şili koro ve folkloru ile bir filmin yeraldığı programda ayrıca Christa Weber ve Daniel Reinhart adındaki sanatçılar Nazım Hikmet'den *Faşizme ve Savaşa karşı* şiirler sunacaklar.

12 Eylül Evren darbesinin yıldönümüne rastlayan ertesi günde de Zürich Helvetiaplatz'da saat 14.30'da başlayacak bir miting yapılacak. Mitingde ana konuşma Türkiye adına yapılacak, Şili demokratik güçleri adına bir konuşmacı da Şili halkının Türkiye'deki Türk ve Kürt halklarıyla dayanışmasını dile getirecek.

Nüfusunun altıda birine yakın kısmını yabancı işçilerin oluşturduğu İsviçre'deki bu eylemlere İsviçre Emek Partisi(Komünist Parti) aktif destek olmaktadır. Eylemleri düzenleyen veya onların içinde yeralan diğer kuruluşlar şunlardır: Şili Sol Partiler Koordinasyonu, Türkiye'de Faşizme Karşı Direniş Komitesi, İsviçre Sosyalist Partisi, İsviçre İlerici Örgütü(POCH), Komünist Gençlik Birliği,Marksist Öğrenci Birliği, Kadın Örgütü, Basın Sendikası, İsviçre Barış Komitesi,Salvador Allende Komitesi, Latin Amerika Grubu, İtalyan Komünist Partisi, İspanya Komünist Partisi, İspanya Sosyalist İşçi Partisi, Filistin Kurtuluş Örgütü.

Eylemler için çıkarılan ortak bildiride özetle şöyle denilmektedir: *"Geçen yıl 12 Eylül'de Türkiye'de faşist askerler bir darbe yaptılar. Sağcı Demirel hükümeti uluslararası büyük sermayenin çıkarlarını yeterince koruyamamıştı. Darbeden sonra Uluslararası Para Fonu'nun açlık programı Türk ve Kürt halkına devlet terörüyle dayatılmaya başlandı: bir yıl içinde 150.000 insan rejime muhalefet ettikleri için tutuklandılar, 10.000 kişi işkenceden geçirildi, onlarca insan vatandaşlıktan atıldı, 52 sendika yöneticisi ölüm cezasıyla tehdit edilmekteler.*

Türk askeri cuntası emperyalizmin ekonomik çıkarlarının yanısıra onların askeri çıkarlarını da garanti altına almaktadır. Türkiye'nin NATO için önemli olan konumu hem komünizme, hem de Kürt'lerin özgürlük savaşlarına karşı bir üs olarak kullanılmaktadır.

Fakat Türkiye halkının ve işçilerinin direnci yaşıyor. faşizm şartları altında da sendikalar mücadelelerini güçlendiriyorlar. Halkın geniş bir kesimi direniş hareketi için birleşiyor."

solidarität

HILFT SIEGEN
AUCH GEGEN DEN FASCHISMUS

1973 CHILE — 1980 TURKEI

-SOLIDARITAETSVERANSTALTUNG
Freitag, 11. Sept. 20 Uhr im Volkshaus Zurich, weisser Saal

-SOLIDARITAETSKUNDGEBUNG
Samstag, 12. Sept. 14.3o Uhr auf dem Helvetiaplatz

YÜRÜYÜŞE ÇAĞRI

* TÜM SENDİKACI VE DEMOKRATLAR SERBEST BIRAKILSIN !
* ASKERİ DİKTATÖRLÜĞE HAYIR !
* KÜRT HALKI ÜZERİNDEKİ BASKILARA SON !

Türkiye'de bir yıldan beri askeri cunta iktidarda.

İnsan haklarını en kaba biçimde ayaklar altına almadığı gün yok.

Artık anayasal grev ve toplantı hakları, basın özgürlüğü ortadan kaldırılmıştır.

Parlamento dağıtılmış, politik partiler yasaklanmıştır. Sendikacı ve demokratlar takibata uğruyorlar.Kürt halkı, kanlı bir biçimde baskı altanı alınıyor. Binlerce demokrat ve cunta muhalifi tutuklu durumda, zindanlarda işkenceden geçiyor. 52 sendika yöneticisi için ölüm cezası isteniyor.

"Kurucu Meclis"in çalışmaya başlamasıyla da bu durum değişmeyecektir. Cunta tarafından tayin edilen üyeler, cuntaya bağımlı oldukları için, demokratik bir gelimişi başlatamayacaklardır.

Federal Hükümet bu kanlı rejime ekonomik ve askeri yardım yapıyor. Amerikan hükümeti, Türkiye'yi Orta Doğu'da kendi atlama tahtası yapmak, orada çevik kuvvetler ordusunu üslendirebilmek için askeri diktatörlüğü kullanmak istiyor.

Bu olgulara dayanarak F.Almanya Cumhuriyeti'ndeki Alman ve yabancı demokratlara sesleniyoruz:

12 EYLÜL 1981 CUMARTESİ GÜNÜ SAAT 11.30'da DORTMUND, Westpark/Ritterhaus Str. de YAPILACAK YÜRÜYÜŞE KATILIN!

●Abdullah Baştürk, arkadaşları ve tüm tutuklu demokratlar serbest bırakılsın!

●Türkiye'de demokratik hak ve özgürlükler yeniden kurulmalıdır!

Kürt halkı üzerindeki ırkçı-şoven baskılara son!

Federal Hükümete şu istemlerimizi yöneltiyoruz:

●Askeri cuntaya yapılan her türlü yardım hemen durdurulsun!

●Türkiye'de baskıya uğrayan demokratlardan yana aktif girişim!

●Faşist "Bozkurtların" ve bunların yan örgütlerinin, özellikle "Türk Federasyonunun" derhal yasaklanması, tüm tanınmış Türk faşistlerinin yurtdışı edilmesi!

●Türk ve Kürt demokratları için sığınma hakkı sınırlandırılamaz!

Biz Türk ve Kürt demokratlarının şu istemini vurguluyoruz:

●Türkiye'de askeri cunta yıkılmadan demokrasi kurulamaz!

INITIATIVE
Solidarität mit den Demokraten der Türkei

EVREN CUNTASI ALAŞAĞI EDİLECEK

12 Eylül darbesinden bu yana bir yıl geçti. Bu bir yıl içinde Kenan Evren cuntası Türkiye'yi zindanlar, işkenceler ve idam sehpaları ülkesine çevirdi. 12 Eylül öncesindeki faşist MHP terörünün yerini faşist devlet terörü aldı.

Bir yıl içinde 150 bin kişi tutuklandı veya gözaltına alındı. Yine resmi makamlara göre ayrıca 132 bin kişinin sıkıyönetim ve polis tarafından siyasal nedenlerle arandığı açıklandı.

Onbinlerce kişi işkenceden geçirildi. İşkencelerde öldürülenlerin sayısı 25'i, sakat kalanların sayısı ise binleri buldu.

Operasyon adı altında düzenlenen sürek avlarında 443 kişi öldürüldü. Büyük kentlerin gecekondu semtlerinden Kürdistan köylerine kadar yurdun dört bir yanında devlet terörü egemen kılındı.

Bütün bunlar niye yapıldı. Bir avuç tekelci parababasının sömürüsünü arttırmak, emperyalizmin ülkemizdeki ve bölgemizdeki çıkarlarını daha çok koruyabilmek için.

İMF'nin emekçilerimize dayattığı reçetelerde yazılı olan "acı ilaçların" parlamenter rejimle içirilemeyeceği görüldüğü için 12 Eylül öncesinin son derece kısıtlı burjuva demokrasisi bile fazla bulundu. 12 Mart'ın Nihat Erim'i 1961 anayasasını lüks ilan edip altmış kadar maddesini geriye doğru değiştirmişti. 12 Eylül'ün Kenan Evren'i ise darbe günü radyo-televizyonda yaptığı konuşmada birçok maddesi antidemokratikleştirilmiş bu anayasayı bile çok gördüğünü "bu elbise bezi bol geliyor" sözleriyle ifade etti.

Nitekim 12 Eylül darbecileri, bütün yasama ve yürütme yetkilerini beş kişilik askeri konseye bağladıkları gibi askeri mahkemeler yoluyla yargı mekanizmasını da kontrolleri altına aldılar. Derken sivil mahkemelerin de bağımsızlığını kaldırarak bu mekanizmayı da Kenan Evren'e bağladılar. Basın, düşünce ve anlatım özgürlüğünü tümüyle yokettiler, İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi, Avrupa Konvansiyonu ve Helsinki Senedi gibi uluslararası temel belgelerde yazılı inşan haklarını bütünüyle yokettiler.

Türkiye'deki askeri faşist diktatörlüğün aldığı her karar, yaptığı her iş tekelci sömürüyü azgınlaştırmak içindir. Nitekim: Kenan Evren 12 Eylül öncesindeki demokratik hakların Türkiye'ye "bol geldiğini" 12 Eylül 1980 günü ilan ederken, kendi liderliğindeki Askeri Konsey aynı gün yayınladığı bir bildiriyle bütün grevlerin yasaklandığını, sendikal faaliyetlerin durdurulduğunu Kızılay ve Çocuk Esirgeme dışındaki derneklerin fiilen kapatıldığını söylüyordu ama MESS (Madeni Eşya Sanayicileri Sendikası), TÜSİAD (Türk Sanayici ve İş Adamları Derneği), TİSK (Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu), TİS (Tekstil İşveren Sendikası) vb. gibi tekelci burjuvazinin belli başlı kuruluşları ve sözcüleri fiilen bu yasağın dışındaydılar ve istedikleri gibi at koşturmaktaydılar.

12 Eylül 1980 darbesi yapıldığında metal, tekstil, cam ve gıda işkollarında 80 bine yakın işçi aylardır grev halindeydi. Ayrıca Türk İş'e bağlı sosyal demokrat sendikalardan en büyük olan ikisi Yol-İş Federasyonu ile DYF-İş Federasyonu'da 220 bini aşkın işçiyi kapsayacak grev kararı almışlardı. DİSK'e ve Türk-İş'e bağlı birçok sendikanın işverenlerle toplu sözleşme görüşleri sürüyordu. Son yıllarda meydana gelen astronomik fiyat artışları ve üstüste getirilen yüksek devalüasyonlar sonucunda işçi ücretlerinin de hiç değilse aynı oranlarda yükseltilmesi işçilerin en doğal hakkıydı.

Nitekim tabanın baskısıyla Türk-İş sendikaları bile bu konuda DİSK'in talep ettiği ücret zammı oranlarından aşağı düşerlerse tabanlarını DİSK'e kaptıracaklarını düşünerek düşük ücret artışlarıyla toplu sözleşme imzalamaya çekiniyorlardı. 12 Eylül darbesi herşeyden önce işçi sınıfına saldırdı. Bir önceki toplu sözleşmelerden beri aradan geçen üç yıl içinde fiyatlar yüzde 300 civarında artmışken, bu artışlar sadece son bir yıl içinde %136 iken, cuntanın işçilere vermeyi öngördüğü ücret zamları brüt %70, net %42-45 üst sınırıyla kısıtlanmıştı. Örneğin grevdeki işçilere 270-290 TL arası ücret arttırımı yapmayı kabul etmiş olan işverenler, faşist darbeden sonra 110-115 lira zam verdiler, toplu sözleşme görüşmelerinde kabul etmiş oldukları diğer işçi haklarının da üzerine yattılar.

Böylelikle askeri darbenin ne yaman işçi düşmanı, ne denli azılı tekelci burjuva yardakçısı olduğunu daha ilk günden başlayarak her şeyden önce sınıf bilinçli proleterler ve genel olarak işçi sınıfımız kavradı. Diğer emekçi kesimlerin de ekonomik çıkarları cunta tarafından büsbütün çiğnendikçe, yavaş yavaş işçi sınıfı dışındaki emekçi katmanlar da cuntanın tıynetini kavramaya başladılar.

Bugün görünürde Türkiye'de bir sessizlik hüküm sürmektedir. Ama bu sadece bir görüntüdür. Her geçen gün daha geniş kitleler askeri diktanın içyüzünü görmektedir. Emekçi yığınların hoşnutsuzluğu artmaktadır. O kadar ki, genellikle tutucu saflarda yeralmış bulunan esnaflar bile 12 Eylül sonrasındaki "anarşi bitti dükkanımızı rahat rahat açıyoruz" edebiyatını bir yana bırakmışlar ve öfkeyle söylenmeye başlamışlardır.

Halkımız daha yoğun bir sömürünün, daha şiddetli bir baskının pençesi altındadır. Yoksulluk iyiden iyiye alıp yürümüştür. Cuntanın, yani tekelcilerin, ekonomik uzmanları ve büyük burjuva ya da bürokrat Bakanları iyimser tablolar çizedursunlar, kitleler giderek artan bir sıkıntının girdabındadırlar. Çünkü onların bu iyimserliği artan tekelci sömürünün ve egemen burjuva çıkarlarının sevincidir. Çünkü zenginin daha zengin, yoksulun daha yoksul olmasıdır. Çünkü birkaç yüz ailenin saadeti, milyonlarca ailenin ve on milyonlarca emekçinin sefaleti üzerine kurulmuştur. İşte bu nedenle Ankara'daki askeri faşist diktatörlük ve onun hizmet ettiği emperyalizm ile yerli tekelci sermaye, 12 Eylül'ü bir bayram gibi kutlamakta, televizyonlarda, radyolarda özel programlar yapmaktadırlar. Bugün Türkiye'de sadece onların çirkin sesleri yükselmektedir. Kitlelerde ise görünürde sessizlik vardır. Ama diktatörler bilsinler ki, bu sessizlik asla tevekkül değildir. Silah zoruyla ve ordu zorbalığıyla susturulmuş olan kitlelerin sessezliği sadece öfke'nin sessizliğidir. Ama halkın öfkesinin bu sessizliği büyük bir gök gürültüsüne dönüşecektir. Öfke susacak, susacak ve birden patlayacaktır. İşte o zaman bugün Ankara Kalesinden yükselen başkuş sesleri kitlelerin gök gürültüsü altında yokolup gidecektir.

Kurucu Meclisin Emekli Subayları

Teknik alanlarda uzmanlaşmış pilot vb. gibileri dışında, Türkiye'de subaylar emekli olduktan sonra tamamen fonksiyonsuz kalırlar. Zira muvazzaflıkları döneminde de bütünüyle üretim dışında oldukları için hiçbir yeteneğe, kültüre ve bilgiye sahip değildirler ve bütün kişiliklerini omuzlarındaki yıldızlardan alırlar. Apoletleri büyüdükçe, emrettikleri, küfrettikleri, azarladıkları insan sayısı da artar. Bir takım'lık erata hükmetmekle mesleğe atılan subaylar zamanla, bölük-tabur-alay gibi daha büyük askeri birimlerin üst kademelerine gelirler.

Büyük çoğunluğu bu aşamada emekli olurlarken, kurmay olan az bir kısmı da tugay-tümen-kolordu ve ordu komutanlıklarına, nihayet kuvvet kumandanlığına kadar yükselirler. Genel Kurmay Başkanlığına kadar yükselenlerden bazılarına Allah "yürü kulum" demeye devam eder. Örneğin Cevdet Sunay gibi cumhurbaşkanı olabilirler. 12 Mart'ın Faruk Gürler'i gibi cumhurbaşkanlığına heveslenenleri veya 12 Eylül'ün Kenan Evren'i gibi kendini dev-

SEFERİ EVREN

Cunta başı Evren 25 Temmuz 1981 günü Erzurum'da yaptığı konuşma sırasında kürsünün üzerinde bulunan bir bardak soğuk suyu mideye indirdikten sonra şöyle demiş: "Erzurumlular kusura bakmayın ben seferiyim. Oruç tutmayıp da tutuyorum diyenlerden değilim."

Kadir gecesinde doğduğu ve üfürüğü kuvvetli bir hocanın oğlu olduğu iddia edilen Evren'in müslümanlık dinine göre Ramazan ayında seferi sayılmak için, deve sırtında en az üç ay sürecek bir yolculuğa çıkmış olmak gerektiğini bilmemesi düşünülemez. Yani Evren uçakla birkaç saat süren bir yolculuğa çıkmakla seferi sayılmaz.

O halde Evren "seferiyim" demekle neyi kastediyor?

Bilindiği gibi "seferi olmak" aynı zamanda *savaşa gitmek* anlamına da gelmektedir. Cunta başı Evren, "seferiyim" demekle, emperyalizm ve tekelci sermaye adına işçi sınıfı ve emekçi halka karşı savaşa çıktığını söylemek istemiştir.

let başkanı ilan edenleri de çıkar.

Yani uzun lafın kısası rütbeler büyüdükçe subaylar kendi kişiliklerinin de güçlendiğine inanırlar. O kadar inanırlar kı, Tağmaç, Gürler, Evren ve benzerleri günün birinde kendilerine büyük misyonlar vehmedip ülkeyi idare etmeye bile kalkışırlar. Kimisi bu mazhariyete erişir. Buraya erişemeyen generallerin bir kısmı da hiç değilse emekli olduktan sonra Banka İdare meclisi üyeliği vb. gibi yerlere getirilirler ve engin iktisat bilgileriyle, büyük yetenekleriyle memleketin iktisadiyatına yön vermeye soyunurlar.

Fakat emekli olduktan sonra şu veya bu bankadan, şirketten maaşa bağlanacak kadar sermayeyle içli dışlı olmayan generaller ile diğer bütün subaylar, üniformalarını soyup, sivil hayata geçince sudan çıkmış balığa dönerler. Artık ne emirleri altında yüzlerce veya binlerce erat, subay, assubay, ne de caka satabilecekleri üniformaları. Muvazzaflık döneminde onların kişilikleri daima rütbeye bağlı olarak büyüdüğü için, üniforma elden gidince ne yapacaklarını şaşırırlar.

Kimisi "sivil savunma uzmanlığı" adı altında devlet sektöründe ikinci bir maaşa bağlanırlar, kimi OYAK'a, ORKO'ya bağlı işletmelerde bir iş edinirler. Fakat bunlar da, yine imtiyazlı olanlardır. Emekli subayların büyük çoğunluğu bu imkanları da bulamazlar. Bu durumdaki kişilerden bazıları Emekli Sandığı'nın emekli ikramiyesine ilaveten, onun iki katı kadar tutan OYAK ikramiyesini alıp bir devlet emeklisi için hayli yüksek miktarı bulan bu parayla kendilerine bakkal veya komisyoncu ya da bilmemne dükkanı açarlar. Ve genellikle sermayeyi kısa zamanda kediye yükleyip, sivil hayatın hiç de öyle askerlikteki gibi kolay olmadığını öğrenirler.

Meslek yaşamları boyunca yaptıkları iş tekmil alıp tekmil vermek, kendi astlarına "fırça atmak", kendi üstlerine "başüstüne" demek olan muvazzaflar, emekli olduktan sonra ne zart-zurt edecekleri ast bulabilirler, ne de dayak atacakları erat. Sivil hayatın ticari işleri ise hiçbir zaman askeri tatbikatlar gibi değildir. Bir günlük tatbikat için haftalarca prova yapan ve defalarca tekrarlanmış bu askeri mizanseni (sahneye koyuşu) bir de üst komutanlar önünde tekrarlayarak "başarı kazanan" subaylar, emekli olduk-

(Devamı 11. sayfada)

TSİP Tüm İlerici Güçleri Kurucu Meclisi Tanımamaya Çağırıyor

Kendileri devletin maaşlı memurları olan ve meşru anayasaya göre görevleri parlamento içinden seçilmiş hükümetin emrinde çalışmaktan öteye gitmeyen Genel Kurmay Başkanı ve kuvvet komutanları 12 Eylül'de bir askeri darbe ile yönetime el koymuşlar ve kendilerine Milli Güvenlik Konseyi adını vererek feshettikleri parlamentonun bütün yasama yetkilerini ellerinde toplamışlardır. Yine aynı generaller, bir hükümet tayin ederek icra yetkilerine de aynı beş kişinin emrine bağlı kılmışlardır. Aynı generaller, siyasi davalara bakan ve emirle çalışan askeri mahkemeler aracılığıyla yargı erkini de kendi denetimleri altına almışlardır. Sivil yargı mekanizmasına da el atan cuntacı generaller, sivil hakimlerin terfi ve tayinlerini de Kenan Evren ve onun Adalet Bakanına bağlayarak, sivil kesimdeki yargı bağımsızlığını da tümüyle kaldırmışlardır.

Böylelikle kendisini ülkede tekelci sermaye adına kadir-i mutlak ilan eden Milli Güvenlik Konseyi aynı zamanda referandumla oluşturulmuş 1961 anayasasını kaldırmış, Anayasa Mahkemesi'nin de bütün anayasal yetkilerini yokederek bu kurumu bir protokol organı haline getirmiştir.

Böylelikle kendi kendisini Milli Güvenlik Konseyi diye adlandıran cuntayı oluşturan generaller ve onun emrindekiler halen yürürlükte olan Türk Ceza Kanununun 146cı maddesini tam anlamıyla çiğnemişlerdir.

Partimiz, başından beri Milli Güvenlik Konseyi'ni gayrı meşru ilan etmiş ve bu organı tanımamıştır.

Şimdi aynı kişiler tümüyle kendilerinin atayacakları 160 kişiden oluşacak bir "Danışma Meclisi" kuracaklardır. Generallerin hazırladıkları statüye göre Milli Güvenlik Konseyi ile Danışma Meclisi ikisi birden cuntanın kurallarına göre yasama organı görevi yapacaklardır. Danışma Meclisi'nin istisnasız bütün üyeleri, yine aynı generaller tarafından atanacağı, yani bu kuruluş da tümüyle kukla nitelik taşıyacağı için, bu sınırlar içinde bile sadece bir danışma organı görevini yapacak, bütün yetkiler yine konseyin elinde bulunacaktır.

Türkiye ve dünya kamuoyunun gözünün içine baka baka hayasızca yalan söyleyen cunta, her zamanki riyakarlığı ile bu statüyü Kurucu Meclis ilan etmektedir. Yeni anayasa da bu organ tarafından hazırlanacaktır.

Nasıl ki, Milli Güvenlik Konseyi'nin hiçbir meşruiyeti yoksa, onun "Kurucu Meclis"inin de hiçbir meşruiyeti yoktur. Partimiz ilk günden beri aldığı kararlı ve ilkeli tutumunu sürdürecek ve cuntanın bu kukla meclisini de tanımayacaktır.

İşçi sınıfı adına siyaset yaptıklarını ileri süren kimileri Kenan Evren'i Devlet Başkanı saymakta, Milli Güvenlik Konseyi'ni akıl öğretmekte -cuntanın içinde çelişkiler bulunduğunu ve ilerici güçlerin bütün güçlerini bu noktaya teksif etmelerini salık vererek- Milli Güvenlik Konseyi'ni meşru göstermektedirler. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi ise, nasıl ki, Milli Güvenlik Konseyini tanımıyorsa, nasıl ki Kenan Evren'i Devlet Başkanı saymıyorsa, bu Kurucu Meclisi de tanımayacaktır.

Partimiz, cuntanın işkenceler, operasyonlar adı altında düzenlenen siyasal cinayetler ve yüzelli bini aşkın tutuklama yoluyla insanlık suçu işlediği ve her alanda insan haklarını çiğnemiş, ABD'nin, NATO'nun ve yerli tekelcilerin emrinde çalıştığını, işçilerin ve tüm emekçilerin bütün haklarını gaspettiğini, Kürtler üzerinde daha şiddetli bir zulüm politikasını güttüğünü sürekli olarak açıklamıştır. TSİP bununla yetinmemiş, 12 Eylül öncesindeki mevcut burjuva yasaları açısından bile bütünüyle suçlu olduğunu ve cuntacıların bu yasalara göre 146cı maddeden yargılanarak hiçbir hafifletici sebebe sahip olmadan yasanın öngördüğü cezaya mahkûm edilmelerini savunmaktadır.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, bütün organlarıyla ve tüm yan seksiyonlarıyla birlikte cuntaya ve onun emrinde oluşacak Kurucu Meclise karşı hem işçi sınıfının ve tüm demokratik güçlerin çıkarlarını savunmaya devam edecek, hem de burjuva hukuk platformunda dahi cuntanın suçlu olduğunu en geniş kitlelere ısrarla anlatacaktır.

Ayrıca belirtmek isteriz ki, Partimiz, solculuk veya ilericilik adına Kurucu Meclisi meşru sayacak her türlü kuruluşun ve kişilerin ilkesiz, uzlaşmacı ve oportünist politikasını teşhir edecektir. Bugün cuntaya açık veya kapalı bir biçimde, utanmazca veya utangaç biçimde akıl öğretenlerin, Kurucu Meclisi bir demokratikleşme gibi sayarak demokrasi ve insanlık düşmanı cuntanın akıldaneliğine daha fazla cesaretlenecekleri bellidir. Partimiz, devrimcilik-ilericilik adına bu gibilerin maskesini düşürmeye devam edecektir.

Öte yandan, Kurucu Meclis'in "demokrasiye geçiş" için bir basamak olduğu yolundaki riyakarlığı gerek uluslararası kamuoyunda, gerekse ve özellikle Türkiye kamuoyunda teşhir etmek bu konudaki önemli görevlerimizdendir. Çünkü Kurucu Meclisten çıkacak olan anayasanın anahatları bellidir. Bu temel noktalar, yıllarca Amerikalı danışmanlar ve yerli tekelci sermaye sözcüleri tarafından defalarca tekrarlanmış ve 12 Eylül gününden başlayarak Kenan Evren tarafından sık sık dile getirilmiştir. Şimdiki Kurucu Meclisin görevi de, yarı-askeri bir polis devleti modelinin peşinen çizilmiş olan statüsüne formülasyonlar hazırlamaktan başka birşey değildir. Yani Kurucu Meclisin teşkilinin "demokrasiye geçişle" bir ilgisi yoktur. Çünkü geçileceği söylenen şey demokrasi değildir. Demokrasi cuntacılar ve onun arkasındaki tekelciler tarafından getirilmeyecek tam tersine demokrasi kitleler tarafından tekelci sermayeden ve onun cuntasından koparta koparta alınacaktır.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ

MERKEZ KOMİTESİ

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

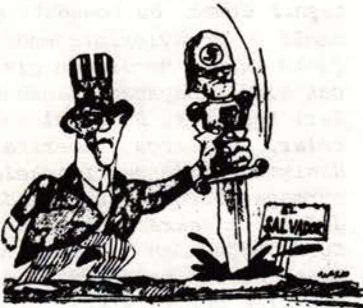

Güney Afrika/ Namibia

Vahşi işkenceler ve keyfi tutuklamalar Güney Afrika birlikleri tarafından işgal edilen Namibia'da günlük olaylar haline geldi. Güneybatı Afrika Halk Örgütü'nün (SWAPO) Luanda'da yayınlanan basın açıklamasında, Kurtuluş örgütüne sempati duyan kadın ve erkeklerin aylarca elektrik işkencesine tabi tutulduğu ve özellikle Kuzey Namibia'da tutuklamaların ve "kaybolmaların" kitlesel boyutlara uluştağı belirtilmektedir.

SWAPO'nun açıklamasında ayrıca Kassinga katliamından sağ olarak kurtulan 200'ün üzerinde kişinin üç yıldan beri Hardap'da bir kamp'da hapsedildiklerine de dikkat çekilmektedir.

El Salvador

El Salvador'daki cunta ve Guatemela ile Honduras'taki diktatörler Orta Amerika'daki ulusal kurtuluş hareketlerine karşı "demir üçgen" kurmak için bir araya geldiler. Tegucigalpa'da yapılan bu toplantıda ortak askeri eylemlerin koordinasyonu için karar alındı. Alınan haberlere göre bu askeri eylemlerin planları Amerikalı danışmanlar tarafından hazırlanıyor.

Bu arada Salvador Ulusal Kurtuluş Cephesi "Farabundo Marti" (FMLN) Perquin şehrinin cunta birliklerinden tamamen temizlendiğini bildirdi. Aynı anda Cephe'ye bağlı "Venceremos" adlı radyo istasyonu biraz daha güneyde bulunan Arambala şehrinin büyük kısmının ele geçtiğini de haber verdi. Son gelen haberlere göre FMLN'nin faaliyetleri gittikçe artmış bulunuyor. Perquin şehrinin düşmesi,Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin Ocak ayı saldırısından bu yana en önemli başarı olarak değerlendiriyor.

Panama

Panama Halk Partisi (PPP) legal çalışma hakkını elde etti. Bu istemin gerçekleşmesi için şimdiye kadar halk arasında 35.000 imza toplanmıştı. Parti Merkez Komitesi Genel Sekreteri Ruben Dorio Souza legal çalışmalara başlanmasını emekçi halkın önemli bir kazanımı olarak niteledi.

Guatamala

Ulusal Kurtuluş Savaşçıları ve ordu birlikleri arasında El Quiche ve San Marcos bölgelerinde şiddetli çarpışmalar oldu.Kosta Rika'da çıkan "Universitad" adlı gazeteye göre Guatemela'da hergün ortalama 30 kişi Lucas rejiminin kanlı terörüne kurban gitmektedir. Sadece bu yıl içinde öldürülenlerin sayısı 5000'den fazla.

Hindistan

Ağustos ayında SSCB-Hindistan dostluk anlaşmasının 10.Yıldönümü kutlandı. 1971 yılında İndira Gandhi şöyle diyordu: "Politik bağımsızlığımızı elde ettik, şimdi, ekonomik bağımsızlığımıza ulaşmak için gerekli olan her şeyi yapmalıyız." Bu amaç şimdiye kadar Sovyetler Birliği tarafından sürekli desteklendi. Yardımlar özellikle devlet sektörünün geliştirilmesini ve Hint ekonomisinin temel endüstri dallarını geliştirmeyi amaçlıyordu. Bhilai ve Bokaro'da dev çelik fabrikaları ortak 70 büyük projeye sadece iki örnek. Gelişmekte olan ülkeler arasında Hindistan, Sovyetler Birliği ile ticarette birinci sırayı alıyor. 1971 ve 1980 arasında iki ülke arasındaki ticaret hacmi 4,5 misli arttı. 1979 yılında ekonomik, ticari, bilimsel alanda 15 yıl süreli yeni bir anlaşma imzalandı.

Son 10 yıl içinde Sovyetler Birliği Hint ekonomisi için 65.000 elemanı eğitti. Günümüzde 250 Hintli Moskova'da Patrice-Lumumba Üniversitesinde eğitim görüyor. Bu okuldan daha önce mezun olan 525 öğrenci de şu anda Hindistan'da çalışıyor. Bu arada petrol, doğal gaz, demir-çelik endüstrisi, atom enerjisinin barışçıl kullanımı, uzay araştırmaları, tarım başta olmak üzere iki ülke arasındaki ortak çalışmalar da çeşitli alanlarda devam etmekte.

Angola

Irkçı Güney Afrika rejiminin askerleri işgal altında tuttukları Namibya üzerinden Angola'ya saldırıya geçtiler. Güney Afrika birlikleri arasında kiralık askerler de var. SWAPO Kurtuluş Örgütüne bağlı "terörist"(!)lere karşı bu harekatı başlattıklarını bildiren Güney Afrikalılar Angola köylerini basıp kitlesel katliamlara giriştiler. Saldırganların altyapı tesislerini de yok ederek ekonomiyi çökertmek ve Angola halkını yok etmek istedikleri apaçakı.

Reagan Grevcileri Böyle Zincire Vurdu

Geçen ay ABD'deki hava kontrol personelinin yaptığı grev Başkan Reagan'ı çileden çıkardı. Grevi kanunsuz olarak yasaklayan ve grevci emekçileri işten atılmış sayarak yerine yeni personel alan Reagan yönetimi, grev yapanları da yargılayıp değişik hapis cezalarına mahkûm etti.

Ama bu kez Avrupa'daki dünyanın çeşitli hava ulaşım merkezlerindeki hava kontrol emekçileri Amerika'daki grevcilerle dayanışmaya girerek, kendi görev yaptıkları hava alanlarından ABD'ye hareket edecek olan uçaklara uçuş izni vermediler, o uçaklar için hava kontrol hizmeti yapmadılar. Dünyadaki birçok hava kontrol personelinin gösterdiği bu dayanışma ABD'ye bir hayli pahalıya oturdu.

Buradaki resimde Vriginia eyaletinin Alexandria kentinde grev yaptıkları için tutuklanan ve hapis cezasına çarptırılan grevcilerin elleri ve ayakları zincirlenmiş olarak götürülüşünü görüyorsunuz. Demagojik ve anti-komünist bir "Hür dünya" edebiyatıyla demokrasi havarisi geçinen Birleşik Devlet'lerin ne yaman bir işçi düşmanı, ne azılı bir emekçi hakları düşmanı olduğunu ve ABD'nin bugünkü elebaşı olan kovboy eskisi Reagan'ın grevcileri nasıl zincire vurduğunu "Hür Dünya"da yaşayan emekçilerin dikkatine sunuyoruz.

İŞSİZLİK REKOR DÜZEYDE

Lüxemburg'daki Ortak Pazar İstatistik Bürosu'nun açıklamasına göre, Ortak Pazar ülkelerindeki işsizlerin sayısı,Haziran ayında 8,5 milyon gibi rekor bir sayıya ulaşmıştır. İşsizlik oranı Mayıs ayında 7,3 iken, Haziran ayında 7,4 olmuştur. Bu arada işsizlik oranı Belçika'da 10,6, İngiltere'de 10,3 ve İrlanda'da 10,1 rakamlarıyla genel ortalamanın üzerine çıkmıştır. İşsizlik oranlarındaki artış ise Hollanda ve İngiltere'de %62, F.Almanya'da %44 ve Lüxemburg'da %43 olmuştur.

NİKARAGUA HALKI ABD'NİN OYUNLARINI BOŞA ÇIKARACAKTIR

Geçtiğimiz hafta içinde Nikaragua hükümeti tarafından yapılan yazılı bir açıklamayla dünya kamuoyunun dikkati, -ABD tarafından planlanan, Honduras ve Guatemela hükümetlerince desteklenen- Nikaragua sınırlarındaki tehlikeli girişimlere çekilmek istendi.

Bu tür girişimlerle Nikaragua'nın yeniden harebeye dönüştürülmesinin hedeflendiğini belirten açıklamada, sınır devriyesine 32 saldırının yapıldığı ve bu saldırıların, öldüren, yakıp-yıkan ve geri çekilen silahlı güçler tarafından gerçekleştirildiği belirtildi. Ayrıca,sunulan dökümanlarda, hava sahasında ülke içine kadar uzanan 15 baskın haberi verildi.

Bütün bunlar üzerine general Humberto ortaya şöyle bir açıklama yaptı: "Dünyanın bu tehlikeli durumu bilmesi lazımdır. Şayet bir çözüm bulunmazsa bu durum bizi, Honduras ve Guatemela hükümetlerinin izinleriyle sınırlarımızda toplanmış bulunan Somoza rejimi yanlılarıyla silahlı bir çatışmaya götürür. Aynı zamanda ülkenin Honduras ve Guatemela tarafından istila edilmesine yol açabilir.

Bugün, bizimle ekonomik ve ticari ilişkilerini durduran ABD'nin baskısı altındayız. Elimizde, ABD'nin Panama'da Honduras kuvvetlerini arttırdığına ve güçlendirdiğine dair deliller vardır.Bu güçler gemilerimizi batıran korsanları destekliyor. Uçaklarımızı ve helikopterlerimizi alıkoyuyorlar. Karşı devrimci ve paralı askerler eğitilerek Honduras, Guatemela ve Miami'deki üslere yerleştiriliyor. ABD uçakları uçuşa hazır biçimde konsantre ediliyor."

Açıklamasında hükümetinin Honduras Devlet Başkanıyla görüşmek istediğini bildiren Ortega, Honduras hükümetinin kendi ülkesinde gelişen bağımsızlık hareketinden korktuğundan ve gittikçe halkın gözüne batan problemleri örtbas etmek istediğinden, sınırda provakasyonlara giriştiğini belirtti.

"Biz bütün bunlara rağmen sabırlı olacağız. Fakat halkımız örgütlü bir biçimde savunmaya hazırlanıyor. Bize çok kana malolan devrimimizi savunacağız. ABD, Orta Amerikanın ve Karibik'in kendisine ait olduğunu sanıyor. Biz bu politikaya karşı ayaklanarak dünya halklarının desteğini aldık. Fakat şu da bir gerçektir ki, bugün ABD desteğinde Honduras ve Guatemela aracılığıyla yapılacak olan bir müdahale girişimini göğüsleyecek yeterli silaha sahip değiliz. Bu konuda tek güvencemiz dünya halklarının desteğidir. Bizim için yaşam ya da ölüm sorunu olan bu meselede, bu destekle zafere ulaşabiliriz. Bizim örneğimiz Birleşik Devletler için yaşamsal bir öneme sahiptir. Fakat biz ülkemizi yeniden inşa etmek için barış istiyoruz. Bir savaşı kazanmanın en iyi yolu onu önlemektir.

Bu günlerde komşumuz Küba'da Domuzlar Körfezi'nde istilacılara karşı zaferin 20. yılının kutlanması bize bir komployu hatırlatıyor. Hiç bir zaman başka ülkelere direk müdahale etmiyoruz, etmeyi düşünmüyoruz diyen ABD, 20 yıl önce CİA ve Pentagon vasıtasıyla Küba'ya müdahaleyi planlamıştır. Bugün bu oyun aynen Nikaragua'da oynanmak isteniyor. Biz bunu çok iyi bilmekteyiz.

Ben, gazeteci Alistair Cook'un Kübaya yapılan istilayı açıklığa kavuşturan "Altı Adam" adlı kitabına müteşekkirim. Bu altı adamdan birisi, o zamanki ABD'nin Birleşmiş Milletler Temsilcisi Adlai Stevenson'du. Stevenson, Küba'nın iç işlerine karışılmasına karşı çıktığı için, dünya kamuoyuna yalancı olarak gösterilmişti.

Cook, "Newyork Times" gazetesinde yayınlanan Kübalı mültecilerin Guatemela'da yetiştirildiği, haberini de kitabına almıştı. Saldırıdan birkaç gün önce Başkan Kennedy Küba'ya, ABD tarafından asla bir saldırı yapılmayacağına dair söz vermişti. Cook, Kennedy'nin başvuracağı tek yol "müdahale" idi diyor. Küba'lı mülteciler ABD güçlerince Küba'ya gönderildiler ve orada yokedilmek için bırakıldılar. Böylece Küba'ya gözdağı verildiğini belirten Cook, daha sonra Küba hava alanının ABD tarafından düzenlenen bir operasyonla bombalandığını yazıyor. Key West ve Miami'nin hasara uğradığı saldırıda iki uçak düşürüldü. Stevenson saldırının ABD uçakları ve pilotları tarafından yapıldığına itiraz etti. Elindeki fotoğraflarla, uçaktakı kızıl yıldız amblemini göstererek, uçakların Küba'ya ait olduğunu iddia etti.Birleşik devletlerin her zaman namuslu davrandığını, bununla gurur duyduğunu ve böyle birşeyi asla yapmayacağını açıkladı. Fakat bir yemekten sonra, ABD'nin namusunu savunduğu için tebrik edilince yanılgısı ortaya çıktı.

Cook bunu şöyle açıklıyor: Kennedy en yakın müşavirini Newyork'a göndermişti. Müşavir yemekten sonra Stevenson'u tebrik ettikten sonra şöyle demişti: "Başkan saldırının bizim tarafımızdan yapılmış olduğunu bilmeniz gerekirdi diyor." Peki ya uçaktaki amblemler? Fotoğraftaki amblemler CİA tarafından değiştirilmiş, Stevenson'un açıklamasının desteklenmesi için gönderilmişti. "Bu olaylar karşısında, bugün Kennedy'den daha gerici, anti-komünizm maskesi altında en gerici hükümetleri destekleyen bir Başkan'a güvenilir mi?Bu gerçek olaylar karşısında ABD'NİN Nikaragua'ya müdahalesi tekzip edilecek olsa bile inanabilirmiyiz.

Şu bizim için kesin: Nikaragua'ya saldırılırsa ölünceye kadar mücadele edeceğiz. "Komünist tehlikesi", "Sovyetler silahlanmaya hız veriyor" propagandası Batı Avrupa'da belki taraftar bulabilir. Fakat böylesi propagandalar Somoza rejimini yaşamış bir halk için hiçbir şey ifade etmez.

Halkımız kurtulmuştur ve ülkesini savunacaktır. Kiliseler bizi destekleyecektir. Bugün dükkanlarda Lenin'in ve Papa'nın resimlerini yanyana görüyorum. Nikaragua'ya yapılacak bir saldırı bütün Latin Amerika ülkelerinde tesirini gösterecek ve böylece kıta halklarının desteği bizimle olacak. Buna kesinlikle inanıyorum.

Nikaragua ile Şili arasında bir fark vardır. Allende, Küba'da Dünya Barış Komitesi delegelerine hitaben şunları söylüyordu: "Biliyoruz, Amerika bizi yoketmek istiyor. Biz geleneklerimize dayanıyoruz ki, bu geleneklere göre halkımız anayasal yoldan seçilen hükümetleri herzaman desteklemiştir." Şili'de öğrencilerle, doçentlerle görüştüm. Üniversitelerin hertarafında "Faşizme geçit vermeyeceğiz" sloganları asılıydı. İşçilerin, köylülerin durumunun gittikçe düzeldiğini anlatıyorlardı. Üniversiteler faşistlerin ilk hedefi oldu. Ve öğrenciler kendilerini savunmak için hiçbir araca sahip değillerdi.

Amerikalı sendika yöneticisi Abe Feiglass'ın bana anlattığı şu olay çok önemli: Dışişleri Bakanı Haig, yüksek öğrenim rektörüne telefonda şunları söylemiş. "Bu kişileri okula almayınız. Siz bizim politikamızı desteklemek zorundasınız. Çünkü biz komünizme ve Sovyetler Birliği'ne karşı mücadele ediyoruz." Rektör ise verdiği cevapta "bunları bize anlatmayınız. Kim Başpiskoposu öldürdü? Kim onbinlerce Rahibeyi yoketti?"

Bu belki Beyaz Saray yöneticilerine bir ders olur.Onlar için geçerli olacak söz Ortega'nın sözüdür. "Savaşı kazanmanın en iyi yolu, onu önlemektir."

Nötron Bombasına Hayır!

Amerikan emperyalizmi uluslararası alanda üstün durumunu yitirdikçe saldırganlaşıyor. Barış ve uluslararası yumuşama politikasını dinamitliyor. Silahlanma politikasını derinleştiriyor. ABD emperyalizminin NATO ve Pentagon aracılığı ile son aylarda sürekli tırmandırdığı sertlik politikasının başka bir anlamı olamaz.

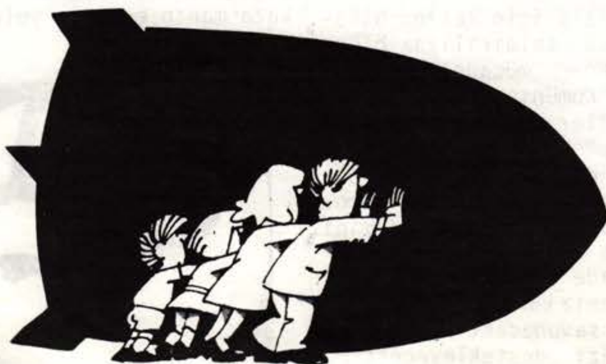
Amerika'nın son Cumhurbaşkanı Reagan Nötron Bombasının üretimine izin verdi. Bu silahlanmanın hızlandırılması, barış ve halk düşmanlığının resmen ilan edilmesi demektir. "Temiz Bomba" diye de adlandırılan Nötron Bombası bilindiği gibi, patladığı zaman yalnız canlılara zarar veriyor. Evleri ve tüm eşyayı yakıp yıkmıyor. O yüzdendir ki, nasıl olsa bir nükleer savaştan canlarını kurtaracağını hesaplayan finans kapitalistler ve onların yardakçıları bu bombaya beğeni duygularını saklamaksızın dile getiriyorlar. Böyle bir bomba icat ettiği için, Pentagon'u alkışlıyorlar.

Kapitalist dünya içine düştüğü ekonomik bunalımdan ancak sertlik taraftarlığı yaparak, halklar arasında düşmanlıklar yaratarak ve onları birbirine kırdırarak, kısacası savaş kundakçılığı ile çıkabileceğini hesaplıyor. İşte bunun için Reagan, "sertlik politikası" güdüyor. İşte bunun için İngiltere'nin başbakanı Tatcher'in desteğini sağlıyor. İşte bunun için dünyanın çeşitli memleketlerinde ve bizim yurdumuzda faşist darbeler tezgahlanıyor ve açıkça destekleniyor.

Fakat sertlik politikası da sökmeyecektir. Bu politika da bir vakitler emperyalistlerin dört elle sarıldıkları "soğuk savaş kışkırtıcılığı" politikası gibi iflas edecektir. Çünkü dünya halkları barış istiyor. Silahlanma ve savaş kundakçılığının kimlere yaradığını ve böyle bir politikanın nereden tezgahlandığını çok iyi biliyorlar. Barış ve yumuşama politikası dönülmez bir sürece girmiştir. Dünya halklarının bağrında yeşermiş ve boy atmıştır. Onu hiçbir kuvvet söküp atamaz. Tarihin ileriye dönen tekerleğinin önüne hiçbir güç taş koyamaz.

Ve nitekim koyamıyor da. Barış severler ve savaş kundakçılığına karşı olanlar dünyanın her yanında gösteriler mitingler ve toplantılarla, imza kampanyaları ile bu sertlik politikasını ve onun bir sonucu olan Nötron Bombası üretimine izin veren Reagan yönetimini şiddetle kınıyor ve protesto ediyorlar.

Geçtiğimiz 22 Ağustos günü F.Almanya'nın barış (Devamı 11. sayfada)

DİSK ve TÖB-DER YÖN[ETİCİLERİNİN] ORTAK AÇIKL[AMASI]

12 Eylül 1980 darbesinin birinci yıldönümü nedeniyle, yurtdışında bulunan DİSK yöneticileri tarafından basına yapılan açıklamadır.

12 Eylül 1980'de silah zoruyla ve "demokrasiyi kurtaracakları" bahanesi ile iktidara gelen askeri cunta, işçiler ve onların gerçek sendikal örgütlerine ilişkin olarak hemen şu anti-demokratik önlemleri aldılar:

- DİSK kapatıldı ve yöneticileri ve militanları tutuklandı.
- Toplu sözleşme ve grev tamamen yasaklandı.
- İşçiler hangi örgüte bağlı olurlarsa olsunlar, işyeri düzeyindeki tüm sendikal faaliyet yasaklandı. İşyerlerindeki sendika temsilcilikleri mühürlendi ve işçilerin kişisel şikayetlerini duyurmaları imkansız hale geldi. Genel Sekreterinin aynı zamanda Sosyal Güvenlik Bakanlığı görevine getirilen TÜRK-İŞ Konfederasyonu'nun faaliyetine izin verildiyse de, bu örgütün de çalışma alanı son derece daraltıldı. TÜRK-İŞ,işçi çıkarları aleyhine alınan kararlarda cunta ile işbirliği yapmaktadır ve bu örgüt çözülme halindedir.
- Toplu sözleşme ve grev hakları için mücadele eden ve 200.000 öğretmenin mesleki-demokratik örgütü olan TÖB-DER ve öbür demokratik meslek örgütleri kapatılmıştır ve bunların yöneticileri ağır cezalarla yargılanmaktadır.
- Genel oy'a açık saldırı olmuş, hükümet ve meclisler dağıtılmış, yerel yönetimler askerileştirilmiş, yargının bağımsızlığına son verilmiş, Anayasa Mahkemesi işlemez hale getirilmiş, partiler, sendikalar ve dernekler kapatılmıştır. 100 bin'in üstünde insan zindanlara kapatılmış, 500 insan kurşunlatılmıştır. 1500 kadar insan hakkında idam istenmektedir. Türkiye'de Kürt ulusunun üstünde mevcut olan baskı vahşet boyutlarına ulaştırılmış, askeri cunta işçi sınıfına, emekçi halka ve Kürt halkına karşı en ağır saldırıya geçmiştir. Durum, Yunanistan'da albaylar zamanındakinden ve şimdi Şili'dekinden farklı değildir. Bu yönetim faşist bir yönetimdir. Irkçılığı, şovenizmi şahlandırmakta, halklar arasında düşmanlığı körükleyerek savaş kışkırtıcılığı yapmaktadır. Aynı zamanda "anarşi ve teröre son verecekleri"ni bildiren askeri cunta, Türkiye'de demokrasinin yokluğunu eleştiren herkese karşı yeni bir terör hareketine giriştiler. Kuşkusuz, darbeden önceki dönemde terörizme göz yumulmuş olmasının nedeni darbeyi haklı gösterecek ortamı hazırlamaktı. Bilindiği gibi, 12 Eylül'den önce de Türkiye'de sıkıyönetim vardı ve Sıkıyönetim Komutanlıklarının ellerinde geniş yetkiler bulunuyordu. İşçi sınıfı ve onun demokratik sendikal örgütleri darbenin başlıca hedefleri olmuşlardır. Çünkü bunlar,çokuluslu firmaların ve onların içerdeki uzantılarının ve IMF ve benzeri uluslararası mali kuruluşların ücretleri dondurma çabalarının önündeki başlıca engeldiler.

Bugün işçilerin çalışma koşulları ve ücretleri, üyelerinin çoğunluğu hükümet ve işveren temsilcilerinden oluşan Yüksek Hakem Kurulu yoluyla ve mecburi tahkim usulüyle saptanmaktadır. Yüksek Hakem Kurulu daha 1980 yılında sona eren toplu sözleşmeleri bile bitirememiştir. Fakat işçilerin geçmişte kazandıkları bir çok hakkı ortadan kaldırmayı ya da sınırlandırmayı başarmıştır. Bu hususta şu örnekleri verebiliriz:

- Asgari ücret çok düşük olarak (100 Mark'ın biraz üstünde) saptanmıştır. Bugün bir çift ayakkabının fiyatı 50 Mark civarındadır.
- Kıdem tazminatının tavanı sınırlandırılmıştır. Türkiye'de işsizlik sigortası yoktur.
- Daha önceden imzalanan toplu sözleşmelerde işçilere ödenmesi kararlaştırılan aylık ikramiyelerin sayısı sınırlandırılmıştır.
- Emekliye ayrılma koşulları işçilerin aleyhine olarak değiştirilmiş ve işçilerin ödedikleri sigorta primlerinin miktarı artırılmıştır.
- Yüksek Hakem Kurulunca verilen kararlar sonucunda, bazı işçiler işverene borçlu çıkarılmışlardır.
- 1 Mayıs'da çalışma mecburiyeti konmuş ve 1 Mayıs'ın kutlanması yasaklanmıştır.

Bütün bunların sonucunda büyük sermayenin kârlarına

ETİCİLERİNİN
AMASI

yeni kârlar eklenmiş ve işçilerin gerçek ücretleri ve hayat standartları düşürülmüştür.

Önemle işaret edilmesi gereken nokta, bu önlemlerin geçici önlemler olmadığı ve askeri cuntanın, Türkiye'de sendikalar, siyaset, üniversiteler, yargı organları dahil, tüm alanlara damgalarını basmaya kararlı oluşudur.

Gelecekte işçilerin örgütlenmelerini ve grev haklarını kullanmalarını engelleyecek tedbirler hazırlanmaktadır. Yeni çıkarılan bir yasa ile gelecekte turizm işkolunda yaz aylarında grev yapılması yasaklanmıştır.

25 Haziran 1981 günü, Sıkıyönetim Askeri Savcısı İstanbul'da yaptığı bir basın toplantısında 52 DİSK yöneticisi için idam talebinde bulundu. Bu dava, faşist Milliyetçi Hareket Partisi aleyhine açılan davayı dengelemek aracıyla açılan bir siyasi davadır. Bu parti aleyhine geçmişte işledikleri binlerce cinayete ilişkin olarak dava açılmışken, DİSK yöneticilerine atfedilen suçlar aslında sendikal faaliyetleri, grevleri ve 1 Mayıs kutlamalarına ilişkindir.

52 DİSK yöneticisi ve bir çok DİSK militanı 12 Eylül 1980 tarihinden bu yana tutukludurlar. Kendilerine feci işkence yapılmıştır. Evrensel İnsan Hakları Bildirisi'nde açıklanan ilkelere uygun normal hukuk prosedürleri uygulanmamaktadır. Şurası muhakkaktır ki, bağımsız ve tarafsız bir şekilde yargılanma olanakları yoktur çünkü askeri mahkemeler Milli Güvenlik Konseyi'ne bağlıdır ve bu konseyin başkanı olan general Evren ise, şimdiye kadar vermiş olduğu bir çok demeçle DİSK yöneticilerini zaten mahkûm etmiş bulunmaktadır.

Biz aşağıda imzaları bulunan DİSK ve DİSK'e bağlı sendikaların ve TÖB-DER yöneticileri olarak birarada dünya demokratik kamuoyuna ve özellikle uluslararası sendika hareketine çağrıda bulunuyor ve sağladıkları desteği daha aktif bir şekilde sürdürmelerini talep ediyor ve ayrıca aşağıdaki istemlerimizi

(Devamı 11. sayfada)

BARIŞIN ZORUNLULUĞU ÜZERİNE

EMPERYALİST SİLAHLANMA İLERLEMEYİ ÖNLÜYOR

● Amerika Birleşik Devletleri, Büyük Britanya ve Fransa'da "Kalkınma ve Araştırma" için ayrılan devlet giderlerinin %50-70'i dolaylı ve dolaysız yollardan askeri amaçlar için kullanılmaktadır.

● Dünyada bilimsel araştırma yapan kadroların dörtte biri, yalnız ve yalnız askeri tekniğin geliştirilmesi için çalışmaktadır.

● Dünyada 800 milyon okuma-yazma bilmeyen yaşamakta ve 250 milyona yakın çocuk okula gidememektedir. Halbuki, tek bir TRİDENT Atom Denizaltısının fiyatı gelişmekte olan ülkelerdeki 16 milyon çocuğun bir yıl boyunca eğitim giderlerini karşılamaya yetecek paraya eşdeğerdedir.

● Geçtiğimiz son 10 yıl içinde ABD'de 3500 okul kapatılmıştır. Toplam 7 milyon çocuk, ABD hükümetinin eğitim alanında MALİ kısıntıya gitmesi nedeniyle bugün okula gidememektedir.

● Bütün ülkelerin askeri kuvvetlerinde halen yaklaşık olarak 60 milyon kişi görev yapmaktadır. Bu sayı, tüm Avrupa ülkeleri imalat sanayilerinde çalışanların işgücüne eşittir.

● NÖTRON Bombasının taşıyıcısı olarak kullanılacak olan Amerikan füzesi "LANSE'nin" atom başlıklarından bir adedinin maliyeti, 37 bin öğrencinin bir yıllık öğrenimini karşılayabilecek düzeydedir.

EMPERYALİST SİLAHLANMA SAVAŞ TEHLİKESİNİ ARTTIRMAKTADIR

● NATO ülkeleri, 1945 yılından bu yana, tek tek veyahut bir arada Avrupa dışında tam 113 saldırı düzenlemişlerdir.

● 1978 yılında kabul edilen bir uzun vadeli program gereğince NATO ülkeleri, silahlanma harcamalarını 15 yıl süre ile, her yıl sürekli olarak artıracaklardır. Yalnız ABD hükümeti askeri amaçlar için, gelecek yıl içinde 1,5 trilyon dolar harcayacaktır.

● NATO'nun 1979 yılında aldığı bir "füzeler yerleştirme kararı" gereğince, 1979-1983 yılları arasında, Batı Avrupa'ya 572 adet yeni tip orta menzilli füze yerleştirilecektir. Şimdi ise, bütün bunlara bir de Nötron Bombası ve atom başlıklı füzeler ekleniyor..

● NATO Başkomutanlığı Batı Avrupa'daki saldırı manevralarının sayısını ve genişliğini artırmıştır. Sadece "Herbsschmiede 1980" tatbikatında 25 manevra yapılmış ve bu manevralara her türlü silahın kullanıldığı birliklere mensup, yaklaşık 320 bin asker, 2500 uçak ve 220 savaş gemisi katılmıştır.

● ABD'de "yanlış alarm"ların sayısı gün geçtikçe tehlikeli bir şekilde artmaktadır. Nitekim 3-6 Haziran 1980 de Atom alarmı verildi. Bundan önce 9 Kasım 1979 ise, bozulan bir elektronik beyin "Sovyet füzelerinin saldırıda bulunduğunu" bildirdi.

EMPERYALİST SİLAHLANMA MUAZZAM DEĞERLERİN DAHA BARIŞ ZAMANINDA YOK OLMASINA YOL AÇIYOR.

● Birinci Dünya Savaşı insanlığa 260-360 milyar dolara, İkinci Dünya Savaşı da 3,3-4.000 milyar dolara maloldu...

● Sovyetler Birliği'nin faşizme karşı zaferi elde etmesi, yaklaşık 20 milyon Sovyet yurttaşının canına mal oldu. Ayrıca savaştan geriye yakılmış-yıkılmış 1710 şehir, tam anlamı ile yokedilmiş 70 bin köy ve yıkıntılar altında 32 bin işyeri kaldı.

● Yalnız Vietnam Savaşında bir milyon hektarın üzerinde ekim alanı ABD emperyalistleri tarafından zehirli kimyasal maddelerle kirletilerek yıllarca kullanılmaz hale getirildi...

● Tüm dünya çapında halen yılda yaklaşık 500 milyon dolar silahlanma için harcanmaktadır.

● NATO 1949 yılında kurulmasından buyana 2,5 trilyon doları silahlanma uğruna heba etmiştir. Sadece 20 milyon dolar 1978 yılında ABD tarafından "Nötron silahının

(Devamı 11. sayfada)

Ortak Seminer

Gerçek Gazetesi Aşağı Saksonya Dayanışma Komitesi, KKDK Aşağı Saksonya Bölgesi ve DİB-FAK Aşağı Saksonya Komitesi Celle'de FAŞİZME KARŞI MÜCADELE konulu ortak bir seminer verdiler.

Çok sayıda işçi ve işçi ailesinin katıldığı bu seminere her örgüt iki kişilik konuşmacılarla katıldılar. Konukların sorularına yanıt verilerek geçen toplantı, çok çoşkulu bir şekilde sona erdi.

Seminere saygı duruşu yapıldıktan sonra PEMBE UFUKLAR KARANLIK GELECEK adlı yazının okunmasıyla başlandı.

DİB-FAK ve KKDK temsilcilerinin konuşmalarından sonra söz alan GERÇEK temsilcisi konuşmasında anti-faşist mücadele ve birlik konularına değinerek, halk güçlerinin birliğinin ve anti-faşist cephenin 12 Eylül öncesi kurulamamasının faşizmin Türkeye'ye rahatlıkla gelmesine olanak sağladığını belirtmiştir.

GERÇEK temsilcisi sözlerine daha sonra şöyle devam etmiştir: "Halklarımızın baş belası faşist rejimi yıkmak için, en geniş halk kesimlerini yönlendirecek bir anti-faşist cephenin kurulması tüm işçi sosyalistlerinin en ivedi görevidir. İşçi sınıfı sosyalistleri aynı zamanda bu mücadeleyi Demokratik Halk İktidarı için yürütülen mücadeleyle bütünleştirmek, birinciyi ikinciye bağımlı kılmak göreviyle de karşı karşıyadırlar."

Konuşmasını 12 Eylül öncesi TSİP ve Kürdistanlı Devrimci Demokratlar arasında oluşturulan ilkeli ve kalıcı siyasi işbirliğinin, daha sonra dörtlü bir yapıya kavuşmasının önemine değinerek sürdüren GERÇEK temsilcisi, aynı siyasi işbirliklerinin 12 Eylül sonrasında da kurulması gerekliliğini vurgulayarak sözlerine son vermiştir.

BU EV İŞGAL EDİLMİŞTİR

Son zamanlarda F.Almanya'da ve Batı Benlin'de birçok evin üzerinde "bu ev işgal edilmiştir" yazılı pankartlara sık sık rastlanır oldu.

F.Almanya'daki yaygın konut sıkıntısını güncelleştiren bu ev işgalleri, bir kez daha kapitalizmin en gelişkin ülkelerde dahi halkın en doğal ihtiyaçlarına cevap vermekte nasıl yetersiz kaldığını apaçık ortaya serdi.

İnsanlar bir yandan içinde insanca yaşayabilecekleri bir konutu nasıl bulabileceklerini kara kara düşünürken, öte yandan sosyal konutlar için dahi metrekaresi 6.-DM'ye (Münih kentinde 10 DM) yükselen kiraları ödeyememenin ızdırabı içinde kıvranıyorlar. Ev sorunu yabancı işçiler ve özellikle Türkiye'li işçiler için çok daha yakıcı bir halde.

Bugün F.Almanya'da ev arayanların sayısı 100 binleri aşmıştır. Seksenli yılların başında 1,2 milyon konut açığı vardır. Konut arayanların başında genç aileler,çok çocuklu aileler, yalnız başına oturanlar ve üniversite-yüksek okul öğrencileri gelmektedir. Pek çok yüksek okul öğrencisi ya oturacak bir yer bulamıyor veya bulduğu yerin kirasını ödeyemiyor. Böylece öğrenimlerini de sürdüremiyorlar.

Halbuki şu anda F.Almanya'da aşağı yukarı 800.000 konut boş durmaktadır. Bu konutların çoğu yıkılmak isteniyor ve ev sahipleri spekülasyon yöntemleri ile büyük kazançlar elde etmeyi tasarlıyorlar. Sadece Nordheim-Westfalen eyaletinde 4500 konut boş duruyor. Aşağı-yukarı 4,5 milyon dolayında konut, içinde oturulabilecek konfora sahip değil.

Tüm bunlara karşın hâlâ Federal Hükümet konut yapımından bahsediyor. Gerçek şu ki,1980 yılında sadece 25800 sosyal konut yapıldı. Bu da sadece büyük bir şehrin konut sorununu giderebilir. Resmi makamların verilerine göre 1977 den 1980 yılı sonuna kadar aşağıda verilen rakamlar tutarınca sosyal konut yapılmıştır.

.Schleswig-Holtein	996
.Hamburg	743
.Nieder sachsen	17
.Bremen	2223
.Nordheim-Westfalen	3790
.Hessen	-
.Reinland-Pfalz	449
.Baden-Würtenberg	7549
.Bayern	2001
.Saarland	-
.Westberlin	3281
TOPLAM	21049

Hergün 60 ev yıkılmaktadır. Sadece 1979 yılında resmi olarak 22800 konut yıkıldı. Son 10 yıl içerisinde 300. bin konut yıkılarak ortadan kaldırıldı.

KONUT SORUNUNUN NEDENLERİ

Serbest pazar yaratarak insanların en doğal hakkı olan ikâmet dahi aracıların, tefecilerin, bankaların ve inşaat firmalarının eline bırakılmakta, bu yolla darlık yaratıp vurgun vurulmaktadır.

Bonn'daki tüm partilere göre konut sorununu özel teşebbüslere bırakmak gerekir. F.Alman komisyoncular cemiyetinden Feldmann şöyle diyor: "Eğer konut sorunu olmazsa biz nasıl para kazanabiliriz".

AKTİF OLARAK DİRENELİM

Kim kendi haklarını aktif bir şekilde savunursa, savunmak isterse, o kimselerin sokaklara dökülmesi gerekir. Tüm aracı, tefeci, polis terörüne ve keyfi tutumlara karşı çıkmak için sokağa çıkıp protesto etmek gerekir.

Savunmanın bir başka çeşidi de boş evleri işgal etmektir. Müteahitlere karşı en etken yol budur. Sadece son yılda tüm F.Almanya'da 80 civarında ev ve konut işgal edildi.

Bu arada Ruhr bölgesinde (Bochum'da) ev yıkımlarını protesto etmek için yapılan yürüyüşe 5000 den fazla genç insan katıldı. Gençler,yönetimin kendi ellerinde olacağı bir gençlik merkezinin şehirde kurulmasında direttiler.

Defalarca polis ve resmi makamlar tüm bu olup bitenleri ört-bas etmek istediler. Göstericilerin üzerine sert bir şekilde giden polis, Nürnberg'de olduğu gibi gençleri toplu halde tutukladı.

Fakat konut darlığına karşı yapılan hareketler somut başarılar elde etti. Bir çok şehirde ve Nürnberg'de kira anlaşmaları uzatıldı. Evlerin yıkılması önlendi. Hatta Münih'de, bir ev 24 saatten fazla işgal edilemez sözü geçersiz kılındı.

Hamburg'da da kiracıların yaptıkları girişimler başarılı oldu; başka hareketler yanında ev de işgal ettiler.

Konut sıkıntısı çeken herkes bilmelidir ki, tüm bu sıkıntı ve çileler ortaktır. Dolayısıyla ev işgalcileri ve kiracılar beraberce konut sahtekarlığının üzerine gitmelidirler.

Konut sıkıntısını en fazla çeken Türkiye'li işçiler de ev işgalcilerini aktif olarak desteklemeli ve kendi sorunlarını da dile getiren bu gençlere yardımcı olmalıdırlar.

BENZİN FİYATLARI SÜREKLİ ARTIYOR

Son yapılan zamlardan sonra normal benzinin fiyatı Autobahn'larda 1.60 DM'ye kadar fırladı. Ve böylece F.Almanya'da yeni bir fiyat rekoru daha kırıldı.

Doların değeri düşüyor mu, yükseliyor mu, Roterdam'daki benzin stokları dolu mu yoksa yarı boş mu, ham petrol fiyatları yükseliyor mu düşüyor mu, veya petrol üreten ülkeler petrol fiyatlarını şimdi olduğu gibi düşürüyor mu yoksa artırıyor mu, petrol tüketimi F.Almanya'da azalıyor mu, çoğalıyor mu tartışmaları süredursun,benzin fiyatı her halukârda artıyor.

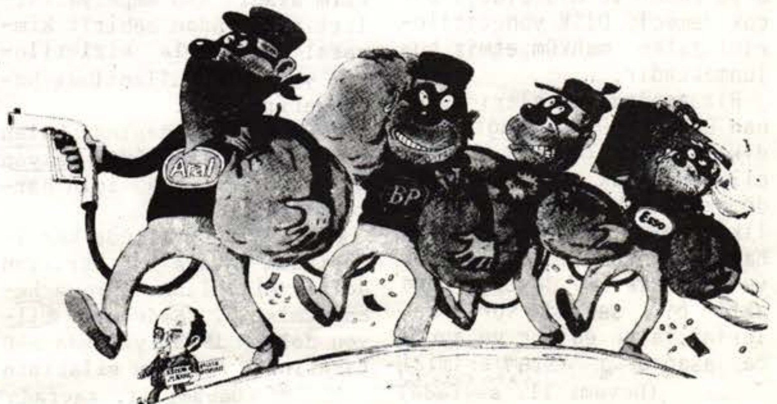
SUÇLU ÇOK ULUSLU PETROL ŞİRKETLERİDİR

Bir ADAC dergisi şöyle yazıyor. "Benzin fiyatlarının artmasından sürücüler suçludur. Geçen yıl bir sürücü ortalama %5 yakıt tasarrufu yaptı. Kazançlar düştü. Böylece zararı kapamak için zam yapmak kaçınılmaz oldu."

Ya da çok uluslu petrol tekellerinin sözcüleri fiyat artışlarını doların değer kazanmasına bağlıyorlar. Oysa dolar değer kazanmaya başladığından bu yana petrol tekellerinin kazancı %10'dan %15'e yükseldi. (Litre başına).

Petrol tekellerinin sözcüleri bütün bu yalanlara, fiyat artışlarının asıl sorumlularının kendilerinin olduğunu gözlerden saklamak için başvuruyorlar. Emekçi halkın bu açık soygunundan devlette kendi payını aldığı için,Hükümet yapılan zamlara "timsah gözyaşları" dökmekle yetiniyor. Şüphesiz devletin aldığı bu pay Hükümetin silahlanma programını gerçekleştirmele yardım ediyor.

Gerek F.Almanya işçi sınıfı gerekse F.Almanya'daki Türkiye'li ve diğer uluslardan işçiler "kapitalizmin cenneti" F.Almanya'nın kimler için cennet, kimler için cehennem olduğunu gün geçtikçe daha iyi kavrıyorlar.

Boris Polewoi

Boris Polewoi

Sovyet yazarı Boris Polewoi 12 Temmuz'da 74 yaşında öldü. Annesi doktor, babası avukat olan Polewoi mühendislik okulunda idi. Boş zamanlarında mahalli gazetelerde olaylar üzerine makaleler yazıyordu. Polewoi, Maxim Gorki gibi hayatını sade insanların arasında geçirdi. Öğrenimine son vererek, kereste işçiliğine başladı.Keresteci olarak tüm Volga'yı dolaştı. Bütün bu tecrübelerinin sonucu sansasyon yaratan gerçekçi bir makale serisiydi. 1927 yılında Redaksiyon'un bu yazıyı yayınlamayı kabul etmesine rağmen, Polewoi yazısını, o yıllarda İtalya'da yaşayan Gorki'ye gönderdi. Edebi alanda henüz acemi olan Polewoi,Gorki'nin fikrinin olumlu olacağını hiç beklemiyordu. Kısa zamanda Gorki'den uzun bir mektup aldı. Gorki onun yazısını dostça eleştiriyor, yazmaya devam etmesini öğütlüyor ve ona güç veriyordu. Bu olay yaratıcılığının dönüm noktası oldu. Artık iyi bir yazar olmak için can atıyordu.

Nazilerin Sovyetlere saldırısı hayatının ve yazarlığının en önemli dönemecidir. Muhabir olarak cepheye gitti ve ikinci Dünya Savaşının en son gününe kadar kıtada kaldı. Sovyet halkının faşizme karşı verdiği mücadele savaş sonunda yayınlanan en büyük romanlarının hakim konusu oldu. Eserlerinde, olağanüstü çabalar gösteren kadın ve erkeklerin -ki onlar insanlığın en yüksek değerlerinin savunulması için verdikleri mücadeleden yüzlerinin akıyla çıktılar- güçlü karakterlerini yansıtıyor. "Bir Gerçek İnsan" adlı en tanınmış eserinde Fliegers Alexes Meressew'in öyküsünü şöyle anlatıyor; genç subay zorunlu bir iniş sonunda donmuştu. İki ayağının da kesilmesi zorunlu idi. Artık yaşamdan umudunu kesen Meressew, kısa bir süre sonra öleceğini bilen ağır yaralı bir arkadaşının diğerlerine cesaret veren çabasını hatırlayınca kendiside cesaretlendi. Takma ayaklarla tekrar göklerde uçmaya başladı.

Burada anlatılan nefsini yenme, yaşama bağlılık gibi konular, Polewoi'nin romanlarındaki hakim temalardır. "Doktor Vera" ve "Altın" da olduğu gibi, kurtuluş savaşının tutku ve heyecanı her nekadar romanlarına hakim olmuşsa da, hiçbir gerçeği maskelememiş, bilakis Stalin devrinin hatalarını da eleştirmiştir. 1946 yılında Nazilerin yargılanmasında, Nürnberg'e muhabir olarak gitti. "Nürnberg Hatıra Defteri" suçlu sandalyesinde mahvolmuş faşist liderlerle acımasız bir hesaplaşmayı dile getirmektedir. Polewoi, "Nürnberg Hatıra Deftere"ni şöyle bitiriyor. "Son dokuz ay içinde,uzak Alman şehrinde ne gördüm, ne işittimse hepsi bana bir rüya gibi geliyor. İnsan ondan kurtulmayı ve unutmayı ister, fakat yaşamayı asla."

Eserlerinde, köleciliğe, savaşlara,halkların yokedilmesine karşı çıkan bu savaş yazarının bıraktığı miras, günümüzde yeniden önem kazanmıştır.

EĞİTİM KÖŞESİ

SINIFLAR NASIL DOĞDU

Binlerce, binlerce yıl önce, insanlar, önce sürüler halinde, sonra yavaş yavaş daha gelişmiş kabileler halinde yaşıyorlardı. Bu kabile toplumlarında kabile üyeleri yaşayabilmek için kendilerine gerekli şeyleri,ürünleri, hep birlikte, ORTAKLAŞA çalışarak üretirlerdi. Böyle yapmaya mecburlardı. Çünkü, insanlar henüz tabiat karşısında güçsüzlerdi. Aletleri, araçları, üretim yapmak için gerekli bilgileri, yordamları henüz gelişmemişti. Ancak topluca çalışırlarsa ve bu çalışmanın ürünlerini kabilenin kurallarına göre eşitçe paylaştırırlarsa, yaşamlarını sürdürmeleri mümkün olabilirdi. Bu toplumda üretim için gerekli bütün nesneler, meselâ toprak, hayvan sürüleri, çeşitli araçlar kabilenin, topluluğun ortak malıydı. Bilim diliyle söylersek, ÜRETİM ARAÇLARI ÖZEL MÜLKİYETTE DEĞİLDİ. MÜLKİYET ORTAKLAŞAYDI.

Aslında, araçları, üretim bilgileri, insan emeğinin verimi bakımından bugünkü toplumumuzla ölçülemeyecek kadar geri olan bu topluma İLKEL KOMÜNAL TOPLUM denir. İLKEL TOPLUM'da, çalışmanın ortaklaşa, yani TOPLUMSAL (sosyal) niteliği, üretim araçlarının ORTAK MÜLKİYETİ, ve bunun sonucunda elde edilen ürünlerin paylaşılmasında EŞİTLİK, topluluğun üyelerinin de EŞİT olmalarını sağlıyordu. Kısaca söylersek, İLKEL TOPLUM, SINIFSIZ bir toplumdu. İnsanın insanı sömürmediği bir toplumdu.

İlkel toplumda, aletler, üretim araçları, insanların üretim bilgisi ve insanın kendisi geriydi. İlkel toplum insanlarının gücü ortak çalışmalarından, ortak duygularından, ortak eylemlerinden doğuyordu. *Ancak* "senin-benim" kavgasının bilinmediği bir ortak çalışma içinde, hayatlarını devam ettirmeye yetecek kadar üretebiliyorlardı. Sonra da ürettiklerini her birinin hayatını devam ettirebilmesine imkan verecek şekilde eşit olarak üleştiriyorlardı. Bu düzeni bir kere bozarlarsa birçok üyeleri yaşayamaz hale gelirdi. Çünkü üretim seviyesi düşük ve ilkeldi. Kısaca söylersek, İLKEL TOPLUMDA ANCAK YAŞAYABİLECEK KADAR ÜRETİLEBİLİYORDU,

Ama insanlar, insanların aletleri, araçları, bu aletleri kullanma ve üretim yapma bilgileri, yolları, yordamları, insanların kafaları, kendileri durmaksızın gelişiyordu.

İnsanlar, ihtiyaçları çoğalınca ve çalışma alanları genişleyince aralarında işbölümü yapmaya başladılar. Erkeklerle kadınlar, gençlerle yaşlılar arasında işbölümü yaptılar. Erkekler daha çok avcılık, kadınlarsa, yenecek bitkilerin toplanması işlerini yapmaya başladılar. Görüldü ki, bu türden uzmanlaşmalar verimi artırıyordu. Daha sonra *hayvanlar evcilleştirildi,* hayvan yetiştirmek öğrenildi. Sonra da bitkilerin üretilmesi, yani *Tarımcılık* öğrenildi. Hayvancılarla tarımcılar, hayvan yetiştiren kabilelerle, tarım yapan kabileler arasında da bir işbölümü oldu. Hepsi kendi alanlarında yoğunlaşınca, o alanda uzmanlaşınca verim daha da arttı. Tabii bu arada araçlar, üretim bilgisi ve yordamı da gitgide gelişiyordu.

Böylece, kabileler artık, daha fazla ürün elde edebilir, hatta bir miktar ürün artırabilir, saklayabilir hale geldiler.

Daha sonra, sosyal işbölümü sayesinde, insanlar maden işlemeyi, dokumayı ve çeşitli sanatları da öğrendiler. Eskiden, ortaklaşa iş, hem topluluğun yaşaması için zorunlu, hem de daha verimliyken, üretici güçlerin gelişmesi ve emeğin verimliliğinin artmasıyla birlikte, ortaklaşa olmayan bireysel emeğin, bireysel iş'in daha verimli hale geldiği görüldü.

Yani, eskiden bütün kabile üyelerinin hep birlikte

(Devamı 11. sayfada)

Demokratik Eylem Birliği Çağrısı

12 Eylül askeri darbesinin üzerinden bir yıl geçti. Emperyalizmin ve yerli tekellerin çıkarlarını emekçilere zorla dayatarak yönetime el koyan askeri cunta bir yıl içinde Türkiye işçi sınıfının, ilerici, demokrat güçlerin ve özellikle Türkiye Kürdistanı'ndaki ulusal demokratik hareketin tüm siyasal, ekonomik ve demokratik örgütlerine saldırmıştır. İnsan temel hak ve özgürlükleri ortadan kaldırılmış, tüm demokratik kurum ve kuruluşlar ağır baskı altında tutulmuştur. Parlamento dağıtılmış, anayasa rafa kaldırılmış, siyasi partiler yasaklanmış, sendikalar ve demokratik kitle örgütleri faaliyetten men edilmiştir.

Askeri cunta Türkiye'de tam bir devlet terörü estirmektedir. Yüzbinin üzerinde yurtsever, ilerici, sosyal demokrat ve komünist gözaltına alınmış ve tutuklanmıştır.

Bütün resmi açıklamalara rağmen herkes biliyor ki, işkence fiilen devlet politikası haline geldi. Kadın-erkek, genç-ihtiyar demeden binlerce insana en vahşi yöntemlerle işkence yapılmakta ve hayali itirafnameler imzalatılmaktadır. İşkencede ve sürek avında katledilenlerin sayısı yüzlercedir.

Bugün Kürt emekçileri için ana dilinde konuşmak, Türkiye'de Kürtlerin varlığından söz etmek, Kürt olduğunu söylemek bile "bölücülük" ve ağır suç sayılmakta, Kürt halkına yönelik askeri tatbikatlar sürdürülmektedir.

Amerikan emperyalizminin çatışmaya ve silahlanma yarışını hızlandırmaya yönelik politikası, özellikle Orta Doğu'da son derece tehlikeli bir durum yaratmaktadır. Emperyalizm Türkiye'ye ve bölgedeki diğer ülkeleri kendi emellerine alet etmek için uyguladığı baskıyı artırıyor. Barış için, bütün komşularımızla dostça ilişkiler için, mücadele yaşamsal bir önem taşıyor. Oysa Türkiye'de bütün demokratik hak ve özgürlüklerin yok edilmiş olması, demokrasi ve barıştan yana insanlara karşı sürdürülen ağır baskılar, emperyalizmin dayatmalarına karşı koyulmasını zorlaştırmaktadır.

12 Eylül'de terörü ve anarşiyi önleyeceğini açıklayarak yönetime el koyan cunta, Türkeş ve kimi MHP yöneticilerini tutuklamakla beraber, asıl darbeyi anarşi ve terörle ilgisi olmayan işçi sınıfı hareketine, demokratik güçlere indirdi. Anarşi ve terörün ana kaynağı MHP'ye kanat geren Kontr-gerilla, MİT ve CİA'dır. Polis ve ordu içerisindeki cinayet şebekelerini destekleyen unsurlar bugün de konumlarını koruyorlar. Faşist MHP ve yandaşlarının işledikleri cinayetlerin hesabının sorulması işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesine bağlıdır.

Türkiye'nin en saygın demokratik kitle örgütleri DİSK, TÜB-DER ve KÖY-KOOP yöneticileri idam istemine varan ağır ceza ile yargılanmaktadırlar. Bilindiği gibi bu örgütler yıllar yılı anarşi ve teröre karşı çıkmışlardır. Bu örgütlerin pekçok yöneticisi ve üyeleri faşist terörün kurbanı olduğu halde terörizme bulaşmamışlardır. Askeri cunta DİSK yöneticilerini idam isteğiyle yargılarken gerekçe olarak 15-16 Haziran büyük işçi eylemini, Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kurulması teşebbüsüne karşı çıkmasını, İstanbul Üniversitesine yapılan ve 7 kişinin ölümüne sebeb olan bombalı saldırıyı protesto için düzenlenen genel grev ve yasal 1 Mayıs gösterilerini öne sürmektedir. Anarşi ve terörü önleyeceğini açıklayarak yönetime el koyan cunta anarşi ve teröre karşı demokratik eylemleri idamlık suç saymaktadır. Bunun gibi Türkiye'de hapishaneleri dolduran onbinlerce insan anarşi ve teröre karıştıkları için değil, işçi ve emekçilerin haklarını savundukları için yargılanıyorlar. Abdullah Baştürk ve 51 DİSK yöneticisi için istenen idam cezaları tüm işçileri ve emekçi halkı hedef alıyor.

Cunta DİSK'i kapatıp yöneticilerini idam isteğiyle yargılarken Türk-İş'in de sendikal görevlerini yerine getirmesini yasaklamış, toplu sözleşme ve grev hakkını tümüyle ortadan kaldırmıştır. İşçi ve emekçilerin savunmasız hale düşürüldüğü bu ortamda İMF'nin ve yerli tekellerin dayatmasıyla Demirel hükümetinin başlattığı ekonomi politikasını acımasızca sürdürmektedir.

Bugün Türkiye'de emekçi halk açlıkla karşı karşıyadır. Halkın sofrasındaki kuru soğana bile göz dikenler izledikleri politikayla bir avuç büyük sermayedarın kârlarını astronomik düzeye ulaştırmaktadır. Tekellerin ve emperyalizmin güdümündeki ekonomik politika sonucunda yalnız işçiler ve emekçiler değil, esnaf, zanaatkâr ve hatta küçük şirketler de yıkıma uğramaktadır.

Öte yandan cunta, demokrasiyle uzak-yakın bir ilgisi olmayan bir "kurucu Meclis" tayin etme hazırlığı içindedir. Öteden beri halkın desteğine sahip olduklarını söyleyenler anlaşılan kendi tayin edecekleri 160 kişilik göstermelik meclise bile güvenmemekte ve son sözün "Milli Güvenlik Konseyinde" olacağını baştan ilan etmektedirler. Cuntanın sık sık lafını ettiği demokrasiye dönüş böyle tayinle oluşacak sözde meclislerle değil, halkların özgür iradesiyle kurulan ve işçi ve emekçilerin de temsil edildiği bir meclis ile olabilir.

Askeri cunta bugüne kadar yaptıklarıyla yönetimden şeklen ayrılsa bile, fiilen yöneteceği bir polis devleti kurmanın hazırlığı içindedir. Açıktır ki, mevcut askeri cunta yönetimden uzaklaştırılmadan demokrasi kurulamaz.

Biz aşağıda imzaları bulunan demokratik örgütler askeri cuntaya karşı sürdürülen demokrasi mücadelesine katkıda bulunmak üzere anti-faşist, anti-emperyalist, anti-şovenist demokratik eylem birliğini oluşturduk. Amacımız uzun süreli, ilkeli ve kalıcı eylem birliğini gerçekleştirmektir. Tüm demokrasi güçlerinin bu eylem birliğinde yer almaları için çalışacağız. Tüm demokratik örgüt ve kişileri bu anlayışla birleşmeye çağırıyoruz.

- DİSK YÖNETİCİLERİ YARGILANAMAZ! ABDULLAH BAŞTÜRK VE ARKADAŞLARI SERBEST BIRAKILSIN!
- CUNTANIN SALDIRILARINA KARŞI GREV VE TOPLU SÖZLEŞME HAKKIMIZI SAVUNALIM!
- İŞKENCELERE SON! İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULACAKTIR!
- ZİNDANLARDAKİ DEMOKRATLAR SERBEST BIRAKILSIN!
- TÜRKİYE KÜRDİSTANI'NDAKİ IRKÇI-ŞÖVEN BASKILARA SON!
- YURTSEVERLER VATANDAŞLIKTAN ÇIKARILAMAZ!
- TÜM DEMOKRATİK PARTİ VE ÖRGÜTLER SERBEST BIRAKILSIN!
- DEMOKRATİK OLMAYAN KURUCU MECLİSE HAYIR!
- AMERİKAN ÇEVİK KUVVETLERİ TOPRAKLARIMIZA YERLEŞTİRİLEMEZ!
- ABD EMPERYALİZMİNİN ORTA-DOĞU'DAKİ SALDIRGAN POLİTİKASINA TÜRKİYE ALET EDİLEMEZ!
- CUNTA YIKILMADAN DEMOKRASİ KURULAMAZ!

DİB-FAK FİDEF GERÇEK-A.D.K. KKDK KÜRT HALKEVLERİ

Kurucu Meclisin Emekli

(Baştarafı 2. sayfada)

tan sonra, sivil hayatta giriştikleri işlerde ne hikmetse hiç de öyle başarı gösteremezler.

Emekli subayların ticari hayata atılmayanları, sivil savunma uzmanlığı vb. gibi işler bulamayanları ise genellikle oturdukları apartmanlarda apartman yöneticiliği yaparlar. Her sabah kapıcıyı denetleyip, -varsa- apartman bahçesinde "mıntıka temizliği" yaptırırlar.

İşte emekli subaylarımız bu ve benzeri uğraşlarla günlerini geçirirken, 12 Eylül'den sonra onların boşta gezerlerine yeni ufuklar açıldı. Daha darbenin ilk haftalarında bu boşta gezer'lerin çoğuna belediye başkanlığı, belediye meclis üyeliği, il encümen üyeliği vb. dağıtıldı. Derken devletin askerileştirilmesi planlarının bir parçası olarak hemen hemen bütün devlet kademelerine sayısız miktarda Atatürkçü emekli subay dolduruldu. Hem de bunlar,ötekiler gibi "sivil savunma uzmanı" vb. olarak değil, uzman, müşavir vb. olarak ve büyük yetkilerle donatılarak görevlendirildiler. Böylelikle, Kenan Evren cuntası, aynı zamanda ülkemizdeki işsizlik sorununun çözümüne de "kemal-i ciddiyetle eğildiğini bu işsiz kemalist emekli subaylara istihdam alanları yaratarak kanıtladı.

Ve nihayet, askeri konsey, "kurucu meclis" adı altında kendisine bir "danışma meclisi" kurma kararı aldı. Danışma meclisi üyeliği için yapılan başvurularda ise emekli subaylar birinci sırayı işgal ettiler. Böylece, Kenan Evren cuntası iki şeyi sağladı: Yürütme organı alanında: devlet kurumlarında çok sayıda emekli subayın yetkilerle donatılarak görevlendirilmesi sayesinde, onların şimdiye kadar heder olan büyük yetenekleri, Türk ulusunun ve Başbakan Ulusu'nun hizmetine sunuldu. Yasama organı alanında ise: emekli subayların yüksek dehaları, derin iktisat-hukuk ve sosyoloji bilgilerinden yararlanmak ve ülkemizin geleceğini emekli subaylarımızın bu büyük katkıları üzerine kurmak şansı doğdu.Böylelikle devlet başkanlığı, başbakanlık ve önemli bakanlıklardan teknik hizmet ve üretim yapan kamu sektörüne, Milli Güvenlik Konseyi ve Danışma Meclisi üyeliğinden, banka-şirket yönetim kurumlarına, belediye meclislerine ve il encümenlerine kadar sayısız kurullar ve mekanizmalar subayların, emekli subayların emin ellerine bırakıldı. Bakkallık dahi yapamayanların ülkeyi ne güzel yönetebileceklerini kanıtlayacak olan subay ve emekli subaylarımız bütün dünyaya parmak ısırttırarak, şanlı tarihimize şerefli bir sayfa daha eklemektedirler. "övün-Çalış-Güven" diyen Ulu Atalarının öğüdünü tutanlar, 12 Mart ve 12 Eylül'le övünüyorlar, banka idare meclislerinde ve bilumum sivil devlet kurumlarında çalışıyorlar, tekelci sermaye düzenine ve Kenan Evren cuntasına güveniyorlar.

lerin barış içerisinde bir arada yaşaması siyasetinin "emperyalizmle işbirliği" ve devrim davasına ihanet olduğunu iddia edecek kadar ileri gidiyorlar. Değişik sistemlere sahip ülkelerin barışçı yanyana varolması dünya devrimci sürecinin gelişimini engellemez, aksine, bu gelişmeyi hatırı sayılır ölçüde kolaylaştırır. Bu politika asla sosyalizm ve kapitalizm arasında bur uzlaşma değildir. Bu iki karşıt sistem arasındaki mücadele iktisadi, politik ve ideolojik planda devam etmektedir.

Bilimsel sosyalizm, devrimin askeri eylemlerle kışkırtılabileceğine asla inanmamıştır. Devrimler ısmarlama yapılamaz, özel bir an için zamanlanamazlar. Tarihsel gelişim süreci içinde olgunlaşırlar ve iç ve dış etkenlerin karmaşık bütünlüğünce belirlenen bir anda patlak verirler. İşçi sınıfı bilimi devrim ihracı tezini savunanları daima şiddetle eleştirmiştir.

Emperyalistlerin ve sözcülerinin anlayamadıkları nokta ise şu: İlericiler, devrimciler daima barıştan yana, savaşa karşı tutum almışlardır. Ama onlar her zaman haklı ve haksız savaşlar arasında ayrım yapmışlardır.

Emperyalizmin yayılmacı amaçlarına, başka ülkelerin ulusal servetlerini yağmalamasına, emekçi halkları bağımlılaştırmaya, kısacası dünya üzerindeki sömürüyü devam ettirmeye hizmet eden savaşlar HAKSIZ SAVAŞLAR'dır. İşte barış mücadelesi böyle savaşlara karşı bir mücadeledir.

Emperyalizmin sömürü ilişkilerine karşı, yayılmacı amaçlarına karşı ezilen halklarca verilen mücadeleler HAKLI SAVAŞLAR kapsamına girer. Vietnam, Kamboçya, Angola, Nikaragua, El Salvador...bu tür savaşlara en güzel örnekleri teşkil ediyorlar.

Burjuva sözcüleri HAKLI SAVAŞLAR'ın sosyalist sistemden destek görmesine tahammül edemiyor, ulusal kurtuluş savaşlarını doğal müttefiği sosyalist sistemden ayırmaya çalışıyorlar.

DİSK ve TÖB-DER

(Baştarafı 6. sayfada)

dile getiriyoruz:

- Tüm DİSK yöneticileri ve militanları ve öbür tutuklu sendikacılar serbest bırakılmalıdır.
- DİSK'in ve ona bağlı sendikaların ve öbür kapatılan sendikaların serbestçe faaliyet göstermeleri sağlanmalıdır.
- Uluslararası Çalışma Örgütü (İLO)nun sözleşmelerinde belirtilen ilkelere uygun olarak normal sendikal faaliyetlerin başlatılması sağlanmalıdır.

DİSK YÖNETİCİLERİ

Yaşar Arıkan
(DİSK GYK üyesi)
Burhan Şahin
(Basın-İş Genel Başkanı)
Şemsi Ercan
(Nakliyat-İş Genel Başkanı)
Ali Nejat Sözen
(Yapı-İş Genel Başkanı
Zeki Adsız
(DİSK 10. Bölge Temsilcisi)
Aydın Yeşilyurt
(DİSK 7. Bölge Temsilcisi)
Selahattin Uyar
(DİSK-Tekstil Sendikası Genel Başkan Vekili
Yücel Top
(DİSK Hukuk Daidesi Müdürü)
Sina Pamukçu
(DİSK Dış İlişkiler Dairesi Müdürü)

TÖB-DER YÖNETİCİLERİ

Gültekin Gazioğlu
(TÖB-DER Genel Başkanı)
Ayhan Kutlay
(Genel Başkan Yardımcısı)
Tekin Üstün
(Genel Sekreter Yardımcısı)

Nötron Bombasına Hayır

(Baştarafı 6. sayfada)

güçleri de ABD yönetiminin bu kararını protesto etmek üzere Mainz ve Frankfurt'da forum ve yürüyüşler düzenlediler. Frankfur'daki yürüyüşe binlerce ilerici katıldı. DKP başta olmak üzere tüm barış sever örgütler de bu yürüyüşte yer aldılar.Frankfurt sokakları barışseverlerin NÖTRON BOMBASINA HAYIR, ÜLKEMİZDE ATOM SİLAHLARINA HAYIR sloganları ile inim inim inledi.

Bu arada Ekim'in 10'unda Bonn'da Atom silahlarına karşı büyük bir yürüyüş ve gösteri düzenlendi. F.Almanya'dan 100 binin üzerinde demokrat ve barışseverin katalması beklenen bu yürüyüşe GERÇEK Avrupa Dayanışma Komitesi'de aktif destek olma ve katılma kararı aldı. Tüm Türkiyeli demokratları bu yürüyüşe katılmaya çağırıyoruz.

Sınıflar Nasıl Doğdu

(Baştarafı 9. sayfada)

ava gitmeleri ve avlarını bölüşmeleri gerekirken, şimda daha gelişmiş bir av aletini ve av yordamını daha az sayıda avcının kullanması verimli hale geldi. Artık giysilerin üretilmesi, ya da toprak kapların yapılması işi, o konuda uzmanlaşmış kabile üyeleri tarafından gerçekleştiriliyordu ve daha fazla verim alınıyordu.

ORTAKLAŞA İŞ, ORTAKLAŞA ÜRETİM, ORTAKLAŞA MÜLKİYETE UYGUNDU, BİREYSEL ÇALIŞMA, BİREYSEL İŞ İSE ÖZEL MÜLKİYETİ GETİRİYORDU.

ÖZEL MÜLKİYETE GEÇİŞ, SINIFLI TOPLUMUN BAŞLANGICIYDI. SINIFLARI ÖZEL MÜLKİYET DOĞURDU.

Barış yumuşama...

(Baştarafı 12. sayfada)

kiyeti temelinde emekçilerin darda bulunduğu ülkelerde silahlanmadan, savaştan kâr sağlayan herhangi bir sınıf MEVCUT DEĞİLDİR.

İşte bu nedenlerden, evrensel planda işçi sınıfının iktidarını temsil eden sosyalist sistem, emek güçlerinin en gelişkini olarak dünyamızdaki barış güçlerinin başlıca güvencesini oluşturmaktadır.

Barış ve yumuşama politikası "sol"-revizyonistler ve burjuva sözcüleri tarafından iki yönlü yanlış olarak yorumlanıyor:

"Sol"-revizyonistler farklı sistemlere sahip devlet-

BARIŞIN ZORUNLULUĞU

(Baştarafı 7. sayfada)

üretilmeye başlanması" için harcanmak üzere onaylanmıştır.

- Bütün dünyada bir yıl içinde kullanılan ham maddelerin %10'u (Demir dışı metallerin %15'i) silahlanmada harcanmaktadır. Böylelikle ham maddelerin azalmasına yol açmaktadır.

BARIŞ, YUMUŞAMA, SİLAHSIZLANMA (2)

2. DÜNYA SAVAŞINDAN BU YANA FİYATLAR

(1976 verilerine göre)

2. Dünya Savaşındaki fiyatlar

Tanklar :55.000 Dolar
Destroyer : 3 milyon Dolar
Uzun menzilli savaş uçağı: 433.000 Dolar

1976 yılında fiyatlar

Tanklar : 1.100.00 Dolar
Destroyer : 150 milyon Dolar
Uzun menzilli savaş uçağı : 89 milyon Dolar

Kâr amaçları için silahlanma yarışını körükleyen emperyalistler kendileriyle birlikte tüm insanlığı da uçuruma sürüklemektedirler. Diğer silahların yanında nükleer silahlar da savaş olgusunu çok daha korkunç bir hale getirmiştir. Şu anda dünyada 60.000 den fazla nükleer silah bulunmaktadır. Nükleer silahların kullanılmasına yol açacak bir dünya savaşı insanlığın tümünün yokolması sonucunu doğuracaktır.

Silahlanma yarışı yalnızca insanlığın geleceğini tehdit etmekle kalmıyor, günümüzde insanların daha iyi koşullar altında yaşamasını da engelliyor. Harcanan emek gücü, hammadde kaynakları gözönünde tutulursa, silahlanma üretici güçlerin önünde büyük bir engel teşkil etmektedir. Sosyal ve ekonomik sistemleri ne olursa olsun, silahlanma yarışından tüm ülkeler, özellikle geri kalmış ülkeler büyük zarar görmektedirler.

1975 de bilimsel-teknolojik araştırmalar için 60 milyar dolar harcanmıştır. Bunun üçte biri yani 20 milyar doları askeri araştırmalar için ayrıldı. İkinci Dünya Savaşından bu yana yapılan askeri harcamalar 7 trilyon doları aşmıştır.

BARIŞ EMEKÇİ HALKLARIN YARARINADIR

Dünya ilerici güçlerinin konumları böylesi önemli konularda, dünya halklarının yararına olan Barış ve Silahsızlanma şeklinde beliriyor. Sömürüsüz ve sınıfsız bir dünyanın kurulması mücadelesinde öncü olah işçi sınıfı, kuşkusuz barış mücadelesinin de ön saflarındadır. Çünkü emperyalistlerin yayılmacı amaçlarla çıkartıkları savaşlardan zarar görenler emekçilerdir. Savaşlarda çarpışan büyük askeri güçleri oluşturan daima onlar, savaşın pençesinde can verenler ve savaşın yol açtığı maddi ve manevi zararların bedelini ödeyenler her zaman onlar olmuştur.

İşte gerek insanlığı bir nükleer savaş tehlikesinden korumak, gerekse de emekçilerin hayati çıkarlarını savunmak açısından Detant (yumuşama) ve barış içinde karşılıklı yaşama sosyalist ülkelerin politikalarının temel taşlarını oluşturmaktadır.

1969 yılında yaptığı bir konuşmada Leonid Brejnev şöyle diyordu: "Sovyetler Birliği'nin kapitalist dünya ile ilişkileri sosyal sistemlerine bakılmaksızın devletlerin barış içinde bir arada yaşama ilkesi üzerinde Lenin tarafından şekillendirilmiş bir ilke üzerinde temelleniyor. Bu ilke ülkeler arasındaki önemli konuların güç kullanarak, savaş yollarına başvurarak değil, barışçıl bir yolla çözümlenmesini içerir. Biz uluslararası sorunların görüşme masasında çözümlenmesine, uluslararası gerginliğin azaltılmasına ve karşılıklı yararlar sağlayacak ekonomik, ticari, bilimsel ve kültürel bağların kurulmasına işaret ediyoruz. Barış içinde yanyana yaşama politikası bizim için geçici taktik bir yöntem değil, fakat sosyalizmin tutarlı, barışsever dış politikasını belirleyici bir ilkedir. Böyle bir politika sosyalist ülkelerde yeni toplumun kurulması için, devrimin ve kurtuluş hareketlerinin gelişmesi için en elverişli ortamı yaratır."

Barış içinde yanyana yaşama politikasına tamamen uygun olan Detant (yumuşama) da emperyalizmin savaşçı karakterine karşı verilen, yani barıştan yana olan güçlerin birleşmesi için sürdürülen bir politikadır.

YUMUŞAMANIN AMAÇLARI

- Emperyalizmin işine yarayan, silahlanma yarışını kışkırtan, emperyalist silah tekellerine olağanüstü kâr sağlayan soğuk savaş koşullarının aşılması,
- Nükleer bir dünya savaşı tehlikesinin bertaraf edilmesi,
- Sosyalist sistemle gelişmekte olan ülkeler arasındaki ekonomik, teknolojik ve kültürel işbirliğinin geliştirilmesi,
- Emperyalizm ve sözcülerinin sosyalizm düşmanlığı politikalarının boşa çıkarılması,
- Bilimsel ve teknik gelişmelerden tüm insanlığın yararlanması, sosyalist ve kapitalist ülkeler arasında işbirliğinin gerçekleştirilmesi,
- Devletler arasındaki ihtilafların barışçıl yollarla çözümlenmesi, böylece bölgesel düzeylerde barışın güçlendirilmesi,
- Ulusal kurtuluş süreci içindeki ülkeler için daha elverişli koşulların yaratılması,

Siyasal yumuşama ve askeri yumuşama şeklinde sürdürülen Detant'ın ana niteliği SİLAHSIZLANMA'dır.

Sosyalist Sistemin silahsızlanma için yaptığı önerilerden bazıları: 1976 yılında Berlin Konferansında yapılan önerilerden:

- Nükleer silahlanma yarışına son verilmesi, bu silahların azaltılması ve giderek tasfiyesi.
- Nükleer silah denemelerinin yasaklanması.
- Kimyasal silahların yokedilmesi ve yasaklanması.
- Hint Okyanusunda ve diğer bölgelerde barış bölgelerinin kurulması.
- Askeri bütçelerin düşürülmesi.

SBKP'nin 26. Kongresinde yapılan önerilerden:

- Doğu ve Batı Avrupa'daki nükleer orta menzilli roketler bugün bulundukları düzeyde dondurulması ve sayılarının azaltılması için görüşmelere başlanmalıdır.
- Nötron bombasının yapımından ve yerleştirilmesinden vazgeçilmelidir.

Sovyetler Birliği'nin Birleşmiş Milletlerde yaptığı önerilerden:

- Güvenlik Konseyinin devamlı üyesi olan ülkelerin askeri bütçelerinin %10 indirimi,
- Nükleer silahların genel olarak yasaklanması,
- Uluslararası ilişkilerde kuvvet kullanılmaması,
- Kitle ölümlerine yol açan yeni tip silahların imalinin ve geliştirilmesinin yasaklanması,

Altmış yıllık Sovyet iktidarı ve diğer sosyalist ülkelerin girişimleri ispatlıyor ki Barış, Yumuşama ve Silahsızlanma için mücadelenin öncüleri sosyalist ülkelerdir. Bu sadece sağduyu ve sorumluluk gösterisi değil, sosyalizm için esas olan tutarlı temel bir tavırdır. Sosyalist ülkelerde bütün iktidarın, bütün servetin, bütün sosyal ilerlemenin bir tek kaynağı vardır: Devamlı barışın sağladığı şartlar altında en iyi şekilde gelişen halk kitlelerinin yaratıcı çalışması.

Üretim araçlarının toplumsal mül-

(Devamı 11. sayfada)

DAYANIŞMA
SORUMLU: O.Doğançay; YAZIŞMA ADRESİ: Postlagerkarte A 008766, 4220 Dinslaken, BANKA HESABI: Deutsche Bank, Konto-Nr:1146117, BLZ:35070030